

SANATHANA SARATHI - TRAVANJ 2018. GODINE

GLAS UTJELOVLJENJA BOŽJEGA – AVATĀRA VANI SVJETLOST DUHOVNOSTI OTKRIVA ISTINSKO SEBSTVO – ĀTMAN

U drevnim školama – *gurukula* u kojima su učenici polazili obuku u domu kod ostvarenog duhovnog učitelja – *guru* na kraju obrazovnog razdoblja postojala je tradicija održavanja svečanosti pod nazivom Snatakotsava. Tu je svečanost predvodio glavni duhovni učitelj – *ācārya* koji bi davao dragocjene savjete polaznicima prije no što bi oni otišli u život, oženili se i preuzeli ulogu gospodara kuće – *grkasta āśram*.

Ti savjeti o ponašanju i etici nalaze se u *Sikhśa valli*, dijelu *Taittiriya upanišade*. Tijekom svečanosti Snatakotsava *Sikhśa valli* se detaljno prolazi da bi se usvojilo načelo ispravnosti – *dharma* (način ponašanja koji se odnosi na ispravnost i ispravan način življenja), a sve za dobrobit gospodara kuće. U današnje vrijeme sveučilišta priređuju svečane podjele diploma za one koji su stekli obrazovni stupanj. Ali ona ne usaduju ljudske vrijednosti koje su važne da bi se živjelo sretno.

Duhovne vježbe pročišćuju um

Možete pažljivo proučavati Vede i druge svete tekstove, možete ovladati prozom i poezijom, ali ako nedostaje čistoća uma, osuđeni ste na propast. Ni jedna količina svjetovnog znanja nije ni od kakve koristi kad je u pitanju razumijevanje prirode božanskosti. Čak ni veliki znanstvenici ne mogu pojmiti predmete svjetovne prirode kroz san. Nije li to neka vrsta sljepila? Pomanjkanje znanja o duhovnosti slično je toj vrsti sljepila. Duhovnost uključuje praktično znanje. Oni koji ne mogu uživati u unutarnjem blaženstvu također su slijepi. Čak je i slijepa osoba u stanju pojmiti svijet oko sebe, kao što može i slušati sve što se događa. Vede i Vedange (ogranci Veda) govore o svemu onome što je sveto u životu čovjeka. Čovjek iz njih može naučiti i spoznati božanskost kroz svoje vlastito iskustvo – *svanubhuti*. Ti

nam sveti tekstovi pomažu da ostvarimo čistoću uma. Pokora – *tapas*, meditacija – *dhyāna*, disciplina – *yoga*, bhajani i tome slično namijenjeni su pročišćenju uma. Pravu prirodu istinskog Sebstva – *ātman* međutim nije moguće spoznati samo putem tih duhovnih vježbi.

Isto kao što oblaci prekrivaju Sunce, pepeo prekriva vatru i mahovina prekriva vodu, načelo istinskoga Sebstva – *ātman* je neprepoznatljivo jer je svjesnost prekrivena strašću i mržnjom. Načelo istinskog Sebstva – *ātman* izvan je područja svih mjerila i uspoređivanja, najtajanstvenije od svih tajni i nemoguće ga je spoznati. Znanstvenici su se jako trudili da utvrde njegov oblik i obilježja. Oni žele znati u kojem obliku postoji istinsko Sebstvo – *ātman*. No valja znati da bilo što ili bilo koji predmet koji ima formu ili oblik će isto tako imati obilježje propadanja i nestanka. Istinsko Sebstvo – *ātman* nema nekakvu konačnu formu ili određeni oblik. Treba ga prepoznati u nutrini našeg vlastitog bića, a ne negdje vani. Svaki se pojedinac obraća sebi koristeći riječ “ja”. Kad govori o sebi, mladi čovjek koristi riječ „ja“. I starija osoba isto tako koristi riječ „ja“. Iako je samo tijelo podložno promjeni, “ja” se ne mijenja. Ova nepromjenjiva priroda podrazumijeva istinsko Sebstvo – *ātman*. Ono nije ograničeno na nekog određenog pojedinca. Ono je prisutno u svakome.

Božanskost prožima sve što je stvoreno

U loncu se nalazi voda. U vodi se odražava slika nekog predmeta. Odras se pomiče kako se pokreće površina vode, aiko se sam predmet ne kreće. Vi ćete možda vidjeti a možda nećete vidjeti odraz, ali predmet postoji i njega možete vidjeti. Zato je voda poznata kao medij za odraz, vanjska pojava – *upādhi*.

Ljudsko tijelo ima tri oblika ili razine: grubo – *sthūla*, fino – *sūkṣma* i kauzalno – *kārana*. Životna energija – *prāna* je istančanija od grubog tijela, um je istančaniji od životnog načela. Intelekt – *buddhi* je istančaniji od uma dok je inteligencija i spoznaja – *vijñāna* istančanija od intelekta. Inteligencija – *vijñāna* izuzetno je značajna u životu čovjeka. Proces mentalne modifikacije i objektivne percepcije uz pomoć inteligencije otkriva se istinsko Sebstvo – *ātman*.

Sve što je stvoreno sastavljeno je od pet temeljnih elemenata – *pañcabhūta*. To su: zemlja, voda, vatra, zrak i prostor. Zemlja je posjednik svih obilježja u suptilnom

obliku – *tanmātra*. To su: slušanje – *śabda*, dodir – *sparsā*, viđenje – *rūpa*, okus – *rasa*, miris – *gandha*, tako da je zemlja najgrublja od pet elemenata. Sljedeća je voda. Ona je povezana sa četiri obilježja. Nema obilježje mirisa i zato je obdarena sposobnošću kretanja. Vatra sadrži tri obilježja: zvuk, dodir i oblik. Zato se vatra može kretati prema gore. Četvrti je element zrak koji ima samo obilježja zvuka i dodira i zato se može kretati u svim smjerovima. Peti je element prostor – *ākāśa* ili nebo. Ono ima zvuk kao jedino obilježje i oslobođeno je ostala četiri obilježja. Zato on prevladava posvuda. Bog je izvan područja svih obilježja, ali u isto vrijeme On je spremište svih njih.

Ista je božanskost prisutna u mikrokozmosu i makrokozmosu

Zemlja, koja je gruba, naziva se *bhūtākāśa*. Doslovno to znači prostor u grubom obliku. Postoji i prostor u mentalnom obliku – *cittākāśa*. U okviru njega postoji *cidākāśa*. Ona određuje svjesnost u obliku prostora – *cidākāśa*. Ako pogledate taj opis u obrnutom poretku, tada ćete vidjeti da je svjesnost sadržana u beskrajnom prostoru, um je sadržan u svjesnosti, a gruba tijela kao što su zemlja, planete, zvijezde i tome slično, sadržane su u okviru mentalnog područja. Kada promatrate taj opis u jednom smjeru, uvidjet ćete razvoj, a kada ga promatrate u drugom smjeru, sadržaj.

Sve što je moguće pojmiti osjetilima, bez ikakvog izuzetka, potpada pod područje *bhūtākāśa*. Zemlja je prostrana i u promjeru ima 12 742 kilometra. Sunce je puno veće od Zemlje. Solarni se sustav širi na 1250 milijuna kilometara. Područje sazvježđa – *nakṣatra mandala* puno je veće od solarnog sustava. Sunce je udaljeno od zemlje 149 600 000 kilometara. To je zvijezda koja je najbliža Zemlji. Zraka svjetlosti putuje brzinom od 299 792 458 metara u sekundi. Zraci svjetlosti treba nekoliko godina da bi stigla do Zemlje s neke udaljene zvijezde. S mnogih udaljenih zvijezda do Zemlje do sada nije stigla ni jedna zraka svjetlosti. Sve što je sadržano u *bhūtākāśi* je prostrano.

Kao što je objašnjeno u upanišadama, sva ta zvijezđa u galaksijama nalaze se u području *bhūtākāśe*. Cijela ta *bhūtākāśa* nije ništa već samo mali djelić *cittākāśe*. Vi možete vidjeti nebrojeno mnogo prizora i bezbrojne zvijezde. Ali kada promislite o svemu tome, sve te planete, i tome slično, smješteni su u malom djeliću vašega uma. Vi sjedite ovdje i promatrate grupu ljudi u Kodaikanalu. Kada

se vratite kući i pokušate se prisjetiti ovog okupljanja, cijela grupa zauzima sitni djelić u vašem mentalnom području, zar ne?

Dakshinamurthi je opisao *cittākāśu* kao odraz univerzuma u umu. Kozmos zauzima jako mali prostor u okviru *cittākāśe*. Ipak, i tako prostrana *cittākāśa* smatra se sićušnim djelićem *cidākāśe* – područja svjesnosti Sebstva. *Citta* znači um. *Cit* je prvobitna svjesnost iz koje je nastao um – *citta*.

Upanišade opisuju Boga kao “suptilnijeg od najsubtilnijega, većeg od najvećega – *anor anīyān mahato mahīyān*”. Ista je božanskost prisutna u mikrokozmosu kao i u makrokozmosu. Imena mogu biti različita, ali suština je ista. Vi možete nacrtati krug unutar većeg kruga. Oba su kruga različita po veličini, ali njihova je vrijednost ista ničica. Istinsko je Sebstvo – *ātman* na isti način prisutno posvuda, u svim vrstama tijela, bilo vidljivih ili nevidljivih. Ono je izvan područja vremena i prostora. Na površini ulja javlja se odraz mjeseca. Odraz se uništava kada ulje izgori, ali taj čin nema djelovanje na mjesec. Sve što vi poimate putem osjetila samo je odraz, a ne stvarnost. Kada putujete vlakom i gledate kroz prozor, imate osjećaj kao da se drveće kreće. U stvari, vi ste ti koji se pokrećete. Zemlja se okreće brzinom od 1674 kilometra na sat. Ona se isto tako kreće oko Sunca. Čini nam se da se Mjesec kreće dok se kreću oblaci. Kada sjedite na velikom kamenu, kako možete pokušati pomaknuti taj kamen u isto vrijeme? Kako možete spoznati božanskost kada ste duboko uronjeni u svjesnost o tijelu? Vi biste trebali biti u stanju razlučiti između objekta i njegove osnove. Kola će se dobro kretati kada ih konj vuče s prednje strane. Hoće li se kretati kada konja privežete iza kola?

Vežanost za tijelo uzrok je privida

Od jutra pa sve do večeri vi negujete tijelo i ugađate mu. Kupate ga, mažete kremama, ukrašavate ga, hranite gorivom hrane bez prestanka. Ne treba kola, (tijelo) nego konja (um) pravilno negovati. Jednoga je jutro Aleksandar jahao na konju i kretao se u smjeru zapada. Vidjevši svoju vlastitu sjenu, konj se prestrašio i postao nervozan. Aleksandar je dobro shvatio situaciju i usmjerio je konja da se kreće prema istoku. Sjena je sada padala iza njega i konj se oslobodio straha. Vidjet ćete da se većina ljudi uvijek kreće u pogrešnom smjeru kada osoba visoka metar i pol baca sjenu veličine metar i dva i pol metra.

Vedska himna *Puruša sūkta* kaže: “Mjesec je rođen iz uma, Sunce je rođeno iz očiju, vatra i Indra iz Njegovih usta i bog vjetra iz daha Vrhovnog bića – *candrama manaso jatāha chaksho sūryo ajayata mukhadindraschagnischa pranad vayurajayata*. Ja sam vizualizirao Vrhovno biće koje blista sjajem milijardi sunaca i koje je izvan područja tame neznanja – *tamas – vedahametam puruṣam mahāntam adityavarnam tamasa parastat*.” U ovom opisu kaže se da je Gospod Indra izišao uz usta kozmičkog oblika božanskosti – *virat puruṣa*. Indra je Gospod osjetila – *indrya*. U vašem tijelu pronaći ćete sve ove organe osjetila – oči, uši, nos i jezik. Neprimjereno korištenje osjetila uzrok je zablude i patnje čovjeka. Kada stojite licem okrenutim prema Suncu, vaša će sjena padati iza vas. Isto tako, kada usmjerite vašu pažnju prema Bogu, vi ćete se osloboditi neznanja ili zablude. U hramu posvećenom Šivi naći ćete Nandija, Šivinog bika koji uvijek gleda u Šivu, ne obazirući se ni na što drugo. To je razlog zašto se životinju Nandi štuje jednako kao i Boga. U hramu posvećenom Rāmi naći ćete Hanumāna koji gleda samo u Rāmu, Vrhovnu dušu, s nepomućenom pozornošću. To je razlog zašto se Hanumāna štuje kao ravnopravnog Bogu. Pogledajte štakora, kojeg svi preziru. Ali istog se tog štakora štuje kada se nađe u blizini Ganeše. Zmije se u načelu svi boje i svi ju preziru. Ali zmiju koja krasí kip Šive se štuje kao božansko biće. Kada je povezan s Bogom, čak se i najsitniji predmet slavi. Tako da nečija vrijednost ovisi o tome s kime je povezan.

Jednoga je dana Višnu poslao Garuda, Gospoda orlova koji služi kao vozilo Višnuu, do boravišta Šive da mu prenese važnu poruku. Kada se Garuda, neprijatelj zmija, pojavio pred Šivom, zmija koja je krasila Šivino tijelo zasiktala je na njega u ljutnji. Tada je Garuda rekao: “O, ti nerazumna zmijo! Nema sumnje da tvoj zakon ovdje prevladava zato jer si u blizini Gospoda Šive. Samo dođi van pa ćeš vidjeti kakva će biti tvoja sudbina.” Takva je vrijednost i snaga dobroga društva – *satsanga*. U stvari, dobro društvo podrazumijeva da bismo uvijek trebali ostati u potpunosti uronjeni u misli o Bogu – *tadatmya bhāva*. Uvijek se podsjećajte da božanskost prožima sve. Ako je svijet posljedica, Bog je uzrok. Sve što je stvoreno predstavlja igru uzroka i posljedice. Tko je Īsvara? Onaj tko je ovladao svime je Īsvara. Nema nikoga iznad Njega tko bi zapovijedao. Mi vjerujemo da sve što vidimo u svijetu predstavlja istinu ili stvarnost. Ova vrsta zablude nastaje zbog naše vezanosti za tijelo, bez razumijevanja njegove suštinske

prirode. To je kao da sanjarimo. Mi znamo da je svaki san nestvaran. Ovaj privid o svijetu otpada tek kada steknemo istinsko znanje.

Bhagavānov govor održan u Sai Sruthi, Kodaikanal, 26. travnja 1992. godine

Mi slavimo dolazak Nove godine. No ono što bismo trebali slaviti je dolazak svakog novog trenutka. Godina je sastavljena od sekunda, minuta, sati, dana i mjeseci. Zašto čekati cijelu godinu? Dočakajte svaku novu sekundu kao novi trenutak za proslavu. Razmišljajte o Bogu svakog trenutka kao o vašem životnom dahu. Kako biste potakli Boga da vam pristupi, vi se trebate uključiti u služenje drugima, donoseći im radost, u aktivnosti drage Bogu. Sve što činite podvrgnite provjeri koliko je to ugodilo Bogu.

Baba

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

HODOČAŠĆE POKLONIKA IZ ADILABADA

Više od 3000 poklonika stiglo je u Prasanthi Nilayam iz okruga Adilabad, država Telangan, na trodnevno hodočašće i izvelo glazbeni i kulturni program 24. i 25. veljače 2018. godine.

Rijeka božanske glazbe potekla je i doprla do svakog srca u Sai Kulwant dvorani kada su pjevači iz okruga izveli program poklonstvene glazbe pod nazivom “Sai Mera Sahara – Sai je moje jedino utočište”. Pjesme koje su pjevači melodiozno otpjevali uz pratnju poticajne glazbe bile su: “Jagadeeswari Maa Parameswari Sai Maa – Božanska majka Sai, kreatorica univerzuma”, “You and I are One – Ti i ja smo jedno”, “Maula Mere Maula”, “Om Namah Sivaya” i mnoge druge.

Dana 25. veljače djeca koja polaze program bal vikas i Sai mladi ovog okruga izveli su predstavu s plesnim točkama pod nazivom “Prema Saramu – Suština ljubavi” koja je prikazala božansku veličanstvenost i slavu Kršne kao svemogućeg Gospoda univerzuma. Poticajna tema, odlična gluma i prekrasni plesovi u izvedbi djece učinili su predstavu lijepom i zanimljivom.

PROSLAVA HOLIJA

Dana 4. ožujka 2018. godine kao sastavni dio proslave Holija u Prasanthi Nilayamu, u organizaciji Sri Sathya Sai Seva organizacije iz Bihara i Jharkhanda djeca koja polaze program bal vikas i poklonici iz plemenskih područja ovih država izveli su predstavu s plesnim točkama pod nazivom “Kava Kusha Samvad – Govornička vještina Lave i Kushe”. Dok su djeca u ulozi Lave i Kushe pričala priču iz Rāmāyane kako ih je naučio mudrac Valmiki, izvođači su prikazali važne događaje iz epa.

SVEČANOST UGADI

Radosna svečanost Ugadi proslavljena je u Prasanthi Nilayamu uz veliku svetost i zanos 18. ožujka 2018. godine. Više od 1500 poklonika došlo je iz okruga Hyderabad, država Telangan, kako bi sudjelovali u toj proslavi i izveli niz glazbenih programa 17. i 18. ožujka 2018. godine.

Program koji je održan 17. ožujka 2018. godine započeo je u 16.30 sati pjevanjem Veda u izvedbi poklonika iz Hyderabadada. Nakon toga, poučan govor održao je gospodin V. S. R. Murthy, gorljivi Bhagavānov poklonik iz Hyderabadada. U govoru je naglasio kako je Ugadi prilika da štujemo prirodu koja predstavlja Božju kreaciju. Pozvao je poklonike da učine svoje živote božanskima na način da u životu primjenjuju istinu – *satya*, ispravnost – *dharmu*, mir – *śanti*, ljubav – *prema* i nenasilnost – *ahimsa* kojima nas je učio Bhagavān Baba. Služenje čovječanstvu kroz Sri Sathya Sai Seva organizaciju najbolji je način da se živi plemenitim životom, dodao je on. Bhajane su vodili pjevači iz Hyderabadada i njihov je nastup bio sljedeća točka programa koja je završila izvođenjem aratija.

Program koji je održan 18. ožujka 2018. godine, na svečani dan proslave Ugadija, započeo je u 8.00 sati pjevanjem vedskih himni od strane poklonika iz Hyderabadada. Nakon toga je uvaženi poznavatelj Veda, Acharya Kuppa Siva Subrahmanya Avadami, iz Veda Pathashala u Tirumali čitao iz petodijelnog kalendara – almanaha – *pañcānga śravanam*, što je tradicionalni običaj na dan proslave Ugadija. Obogaćujući svoj govor stihovima – *śloka* na sanskrtu iz svetih tekstova, govornik je najavio neke od predstojećih događaja u novoj godini i

pozvao poklonike da idu duhovnim putem koji im je pokazao Bhagavān Baba, kako bi pridobili Njegovu milost.

Po završetku čitanja iz petodijelnog kalendara, poklonici su bili blagoslovljeni božanskim govorom Bhagavāna u kojem je On naglasio da nadzor nad umom i osjetilima predstavlja veliku pobjedu u životu čovjeka. Sve njegove nevolje i patnje, dodao je Bhagavān, posljedica su pomanjkanja čovjekova nadzora nad umom i osjetilima. Bhagavān je svoj govor završio bhajanom “Prema Mudita Manase Kaho Rama Rama Ram”. Po završetku Bhagavānovog govora slijedio je program poklonstvene glazbe pod nazivom “Pranava Nadam Sivam” u izvedbi grupe Sivam bhajan iz Hyderabad. Oni su ispunili cijeli prostor poklonstvenim žarom izvodeći melodiozne pjesme, poput: “Gopala Govinda”, “Shambho Shankara Gauresha” i “Oyi Rama, O Hoyi Rama”. Bhajane koji su slijedili vodili su poklonici iz Hyderabad, a završili su izvođenjem aratija.

Navečer su Vede izvodili poklonici iz Hyderabad. Sljedeća točka bio je vrhunski izveden program poklonstvene glazbe u nastupu gospodina M. Ramacharya i njegove grupe koji su slušatelje uzdigli na višu razinu. Posebno su skladbe u izvedbi studenata i najmađih polaznika oduševile okupljene. Započevši nastup s pjesmom-molitvom upućenom Gospodu Ganeši “Eka Dantaya Vakra Tundaya”, pjevači su nastavili s pjesmama koje su dopirale do svačije duš: “Narayana Mantram Sriman Narayana Mantram”, “Jagadabhiramudu Sri Ramude – Rāmā, nadnaravno lijep”, “Jai Jai Ram Jai Raghu Ram”. Slijedili su bhajani koje su vodili poklonici iz Hyderabad i na kraju arati.

SVEČANOST SRI RAMA NAVAMI

Sri Rama Navami proslavljen je u Prasanthi Nilayamu 25. ožujka 2018. godine s velikom svetošću i predanošću. Program je ujutro započeo u 8.00 sati s nebeskim vjenčanjem božanskog para Gospoda Rāme i Sīte – *Sītā Rāmā kalyanam*. Za ovaj događaj velikog duhovnog značenja bila je postavljena posebna pozornica u Sai Kulwant dvorani, zajedno s kipovima Rāme, Sīte, Lakšmana i Hanumāna. Nebesko vjenčanje uključivalo je obrede povezanosti radi zaštite – *rakṣā bandhana*, obred uvođenja u vedski studij – *upanayana*, razmjenu vijenaca i vezivanje ogrlice sreće

– *mangalasūtra* Sīti. Sve je to izvedeno uz pjevanje svetih mantri i svečane tonove glazbe. Obredno štovanje – *pūjā* i arati izvođeni su tijekom cijele svečanosti. Žrtveni obred – *yajña* je također izveden kao sastavni dio vjenčanja, a program je završio prinošenjem završnih darova – *pūrnahuti* u žrtvenu vatru – *yajña kunda*. Nakon toga slijedio je božanski govor Bhagavāna u kojem je On objasnio kako je Gospod Rāmā postavio velike ideale koje bi čovječanstvo trebalo slijediti. On je posebno naglasio Ramine odlike staloznosti i samopožrtvovanja i pozvao sve da vode plemenit život razvijanjem tih odlika. Bhagavān je svoj govor završio bhajanom “Prema Mudita Manase Kaho Rama Rama Ram”. Slijedio je program bhajana koji je završio izvođenjem aratija u 11.00 sati.

Večernji se dio programa sastojao od poklonstvenih pjesama posvećenih Gospodu Rāmi. Pjesme koje je izvodila Prasanthi Bhajan grupa držale su okupljene u stanju zanosa gotovo sat vremena. Neke od pjesama koje su okupljene dirnule u dušu bile su: “Ramji Ki Mahima Apar – Slava Rāme je bezgranična”, “Sri Rama Saranam Mama – Rāmā je moje utočište”, “Pibare Rama Rasam – Popijte nektar Rāminog imena”. Program je završio izvođenjem aratija nakon kratkog programa bhajana.

NADZOR NAD OSJETILIMA ISTINSKA JE DUHOVNA VJEŽBA - SĀDHANĀ

Puko formalno štovanje ili ritualni obredi ne čine duhovno nastojanje. Te su religijske vježbe na neki način dobre, ali one ne predstavljaju duhovnu vježbu – sādhanā. Istinska se duhovnost sastoji u jedinstvu misli, riječi i djela u svoj njihovoj čistoći i svetosti, rekao je Bhagavān u svom govoru održanom povodom Buddha Pornime, 5. veljače 1998. godine.

NEMOJTE ONEČISTITI SVOJ UM SVJETOVNIM ŽELJAMA

Čovjek danas ne prepoznaje prirodu svoje čovječnosti. Kako onda može prepoznati božanskost koja mu je svojstvena? Tek kada je čovjek svjestan svoje čovječnosti, bit će u mogućnosti prepoznati svoju božanskost. Kako će onda čovjek doseći čovječnost? Koja su mu sredstva za to potrebna? Buddha je provodio razna

preispitivanja kako bi otkrio Boga i došao je do zaključka da je to moguće postići samo putem ovladavanja nad svojim osjetilima.

Ispravno viđenje – *samyak darśana*

Čovjek treba upotrijebiti svoja osjetila na ispravan način, za svete svrhe, kako bi spoznao svoju božanskost. Zato je Buddha objavio da je prvo što je potrebno ispravno viđenje – *samyak darśana*. To znači da veliki dar svojih očiju čovjek treba upotrijebiti da promatra posvećene stvari i sveta bića. Koristeći svoje oči za promatranje neposvećenih stvari i loših ljudi, čovjek se ispunjava lošim mislima i postaje žrtvom loših sklonosti. Ono što netko vidi utječe na osjećaje koji se rađaju u srcu. Stanje srca određuje prirodu naših misli. Misli utječu na naš život.

Zato, da biste vodili dobar život, prvo što vam je potrebo je čisto viđenje. Čovjek bi trebao njegovati sveti pogled. Kao posljedica promatranja okrutnih, ružnih i opakih prizora, čovjek se spušta na razinu životinje. Je li čisto, moralno, poučno i božansko ono što gledam - to je prvo preispitivanje koje biste trebali provesti. Sve što čovjek vidi ostavlja utisak u njemu. Mali je broj onih koji su svjesni posljedica toga.

Ljudski je život danas ispunjen napetošću, patnjom, nemirom i raznim nevoljama. Temeljni uzrok svega toga je to što čovjek svjedoči onomu što je odbojno, opako i obezvređujuće. Da bi svoj život doveli do preobrazbe, potreban je ispravan način gledanja. Oko – *netra* moguće je usporediti s filozofskim tekstom – *śāstra*, a naše viđenje – *dršti* određuje naše poglede na kozmos – *sršti*. Zato bi čovjek trebao pročistiti svoje viđenje da bi mogao steći najviše znanje. Trebali bi težiti da promatramo samo ono što je sveto i čisto. Ono što čovjek vidi je poput sjemenki posijanih u zemlju. Loši prizori dovest će do nastanka loših misli. Dobri prizori potiču dobre misli. Kada su sveti prizori usađeni u srce, neće biti prostora za loše osjećaje i loše misli.

To je bila prva lekcija koju je poučavao Buddha. Buddha je prošao cijelu zemlju u potrazi za duhovnim mirom i oslobođenjem. Nakon mnogih godina ispitivanja došao je do zaključka da tajnu duhovne mudrosti nije moguće dobiti od učenih ljudi ili proučavanjem. On je spoznao da je duhovno razumijevanje moguće postići samo ovladavanjem osjetilima.

Ispravno govorenje - *samyak vāchanam*

Nakon što je razvio sveto viđenje, čovjek bi trebao nastaviti dalje sa ispravnim govorenjem – *samyak vāchanam*. Buddha je objavio da samo svete misli mogu dovesti do svetoga govora. On je naglasio da jezik ne bismo smjeli koristiti nepromišljeno i izgovarati sve ono što nam padne na pamet. Jezik nam je dan da govorimo istinu, da možemo detaljno opisati ono što je sveto i čisto. On nije dan čovjeku da bi udovoljavao okusnim pupoljcima s ukusnim slasticama. Nije nam dan da govorimo ono što želimo, nije nam dan da pričinjamo neugodu drugima, da izgovaramo ono što je loše i neispravno. Jezik je dan čovjeku da ugoditi drugima, da slavi Boga i uživa u blaženstvu proizašlom iz takvog svetog govora.

Postoje ljudi koji svo svoje vrijeme provode u čitanju mnoštva knjiga, ne pokušavajući primijeniti ono što su pročitali. Od kakve je koristi takvo čitanje? Buddha je bio protiv znanja koje nije povezano s dobrim životom. On je provodio velik dio vremena u proučavanju i susreo se s mnogim velikim ljudima. Slušao je njihove govore i došao do zaključka da istinsko znanje nije moguće steći na taj način. Spoznao je da čista, neokaljana svjesnost daruje najviše znanje. Istinsko znanje proizlazi iz čiste unutarnje psihe – *antahkārana*.

Potruga za mirom

Ova je godina (1998.) posvećena miru. Kako je moguće postići mir? Prvi je preduvjet pročišćenje našega viđenja. Drugi je preduvjet njegovanje svetih osjećaja, što će pogodovati čistoći govora. Sklad će promicati ozračje mira. Dobrobit društva vezana je uz preobrazbu pojedinaca koji čine to društvo. Samo će pravedni i ispravni pojedinci izgraditi pravičnu zajednicu. Čisti je um potreban za čiste misli, čisto viđenje i čist govor.

U zemlji danas postoje mnogi koji previše govore. Oni predstavljaju knjiško znanje, ali ne primjenjuju ni najmanji djelić onoga što su pročitali ili o čemu su govorili. Takvi su ljudi odgovorni za upitno stanje nacije.

Ispravno djelovanje – *samyak karma* i ispravna duhovna vježba – *samyak sādhanā*

Buddha je naglašavao potrebu za ispravnim djelovanjem – *samyak karma*. Obilježje dobrog djelovanja je sklad misli, riječi i djela. Kada ne postoji takav sklad, djelovanje potire ono što je rečeno ili o čemu se misli.

Buddha je nadalje objavio da su dobra djela pogodna za ispravnu duhovnu vježbu – *samyak sādhanā*. Dobra djela čine izvornu duhovnost. Puko formalno štovanje i obredi ne predstavljaju duhovnu težnju. Te religijske vježbe na svoj su način dobre, no one ne predstavljaju duhovnu vježbu – *sādhanā*. Istinska se duhovnost sastoji u jedinstvu misli, riječi i djela u svoj njihovoj čistoći i svetosti.

Ispravan način života – *samyak jīvanam*

Buddha je objavio da kada je duhovno nastojanje dovršeno, dolazi do ispravnog načina života – *samyak jīvanam*.

Ispravan način života podrazumijeva ispravno korištenje pet osjetila – *pañcādriyā*, čime se postiže vrhunski cilj života. Dobro viđenje, dobre misli, dobar govor, dobra djela i dobro duhovno nastojanje preduvjeti su za dobar život.

U tom je smislu potrebno razumjetni na ispravan način duhovno nastojanje. Samo po sebi, duhovno nastojanje neophodno zahtijeva odbacivanje loših obilježja i njegovanje dobrih misli. Duhovna vježba - *sādhanā* znači njegovanje dobrih misli i provođenje dobrih djela.

Načelo ljubavi u vama posebno je sveto. No zbog privida i zablude vi ga onečišćujete i na taj način obezvređujete sami sebe. Želio bih vam dati mali primjer prije no što završim. Zlato je u svojem izvornom obliku blistavo i velike vrijednosti, ali kada mu dodate primjese, kao što su srebro, bakar, mesing i slično, njegov sjaj isto kao i vrijednost opadaju. Isto tako, i čovjek je poput čistoga zlata. Ali kada se poveže sa svjetovnim željama, on gubi svoju vrijednost isto kao i svoj sjaj. Kada razvijete ljudske vrijednosti istine – *satya*, ispravnosti – *dharma*, mira – *śanti*, ljubavi – *prema* i nenasilnosti – *ahimsa*, vi ćete doseći uzvišeni položaj i ljudi će vas poštovati kamo god pošli.

Utjelovljenja ljubavi!

Nemojte onečistiti svoj um svjetovnim željama. Vi ste ostvarili ovo rođenje zahvaljujući zaslužnim djelima koja ste provodili u prethodnim životima. Nemojte

ga zloupotrijebiti. Ljudski je život izuzetno dragocjen. Očuvajte njegovu vrijednost primjenom ljudskih vrijednosti. To je bilo Buddhino učenje. Ljudi žele ostvariti konačno oslobođenje – *nirvāna*. Da biste postigli konačno oslobođenje, trebate imati čisto srce. Istinsko konačno oslobođenje leži u tome da izražavamo ljubav prema Bogu, imamo strah od grijeha i razvijamo moralnost u društvu. Životinje ne znaju što je to grijeh. Zato one ne poznaju strah od grijeha. Ali vi biste trebali imati strah od grijeha, jer vi ste svjesni toga što je grijeh. Vi biste trebali imati nadzor nad svojim osjetilima.

Razmislite ponovno o svemu ovome što ste čuli i doživjeli ovdje. Napunite svoje duhovne baterije tako što ćete biti u dobrom društvu. Samo ćete tada napredovati u životu i postati uzorni.

Izvadci iz Bhagavānovh govora održanih povodom Buddha Purnime

Radost je vaše pravo stečeno rođenjem, mir – śanti je vaša priroda. Gospod je vaše utočište i potpora. Nemojte odlutati s puta vjere zavedeni pričama koje pričaju zlonamjerni i koje šire naokolo.

Baba

OD FIZIČKOG DO KOZMIČKOG OBLIKA

Anurupa Roy Choudhury

Bhagavān Sri Sathya Sai Baba odabrao je napustiti svoje fizičko tijelo i vratiti se u svoj kozmički oblik 24. travnja 2011. godine, i na taj način ostavio milijune svojih poklonika koji su odjednom postali siročad. Naša božanska majka i otac odležao je u svojem vlastitom “hramu za liječenje” dvadeset i osam dana, dok smo Ga mi, Njegova djeca, zaklinjali našim usrdnim molitvama i čeznutljivim pozivima da se izliječi. Poklonici širom svijeta, srca ispunjenih tugom i boli, pojačali su svoju duhovnu vježbu i nesebično služenje te provodili Njegova učenja s većim žarom kako bi Ga usrećili. Bhajan “Deena Dukhiyon Se Prem Karo, Mera Sai Prasanna Hoga – Ljubav neutješnih i pogođenih usrećuje našeg Saija” gorljivo su pjevali mnogi. Mi smo svi željeli da nam On oprosti sve ono što smo učinili pogrešno, da

ostane s nama još mnogo godina u svom prekrasnom liku i pruža nam svoje božansko vodstvo. Neprekidno pjevanje bhajana i izgovaranje Gayatri mantr, Sai Gayatri Rudram, Maha Mrityunjaya mantr, Sai Ashtottara, Hanuman Chalisa ili Vishnu Sahasranama moglo se čuti u Sai centrima i domovima od Amerike do Australije. Jedan dio Sjedinjenim Američkih Država pokrenuo je ono što su oni nazvali LEAP – Leave Everything And Pray – Ostavite sve drugo po strani i molite. Postojala su okupljališta na kojima se molilo tijekom cijele noći. I, kao što je to jedan poklonik tužno sročio, Baba nas je ujedinjavao kao nikada prije toga.

Odvajanje koje je razdiralo srce

Svakodnevna liječnička izvješća su nas u prvo vrijeme ispunjavala nadom. Mi smo bili sigurni da će se On uskoro vratiti u Yajur mandir, svoje boravište, i da će nam ponovno darivati daršan. Na kraju krajeva, nije li nam On sam rekao da će biti s nama sve dok mu ne bude devedeset i šest godina? Ali nije bilo tako. Svi Njegovi vitalni organi počeli su otkazivati jedan za drugim, kao da se sve događalo u skladu s božanskim planom. Činilo se da je naš voljeni Baba odlučio slijediti vrijeme prema lunarnom kalendaru. Prema tom kalendaru, svaki mjesec ima 27 dana, a godina ima 324 dana, a ne 365. Tako da je 30 834 dana koliko se On kretao među nama ispunilo 96 lunarnih godina – vedski način računanja s kojim mi nismo računali. Prema gregorijanskom kalendaru koji mi koristimo, On je u to vrijeme imao 85 godina. Možda je Svami, u svojoj mudrosti, napravio taj preokret prema lunarnom kalendaru kako bi svoje poklonike zaštitio od emocionalnog sloma kada se približi dobi od 96 godina prema našem računanju. Tko zna?

Baba je pružio svojim poklonicima i studentima dostatnu pripremu za razdvajanje koje je razdiralo srce. No mi nismo znali pročitati i prepoznati naznake. Kada su Njegovi studenti postavljali ukrase za proslavu Njegovog 85. rođendana, koji je bio Njegov posljednji rođendan u ovom liku, On im je rekao da za natpis „85 godina ljubavi“ upotrijebe trajne materijale, a ne karton. On je znao da ih neće biti potrebno skidati. On je isto tako u posljednje vrijeme počeo naveliko pričati svojim studentima o Njegovoj majci i Njegovom ocu koji Mu se javljaju u Njegovoj sobi tijekom noći. On je bio ograničen na kretanje u kolicima tijekom nekoliko posljednjih godina. Njegovo se zdravstveno stanje pogoršavalo i On je jasno pokazao preuzimanjem ljudskog oblika da će se Njegovo tijelo isto tako

morati pokoriti zakonima vremena. Daršani su isto tako postali neredoviti. Mi smo Ga željeli češće vidati, ali On se ne bi pojavio. On nas je samo pokušavao priviknuti na odvajanje od Njegovog fizičkog lika. Tijekom jednog od Njegovih posljednjih daršana, krajem ožujka 2011. godine, Baba je jasno pokazao da se sprema napustiti svoj fizički oblik. Ali to je tek puno kasnije postalo jasno poklonicima. Dok je odlazio toga dana, On je podignuo svoje ruke spojenih dlanova u položaj za blagoslov – *namaskāra* i okretao se u svim smjerovima, obraćajući se tako svakome tko je sjedio u Sai Kulwant dvorani. Uobičajeno bi se Babin blagoslov sastojao u tome da bi visoko podignuo ruke u znak blagoslova – *abhayahasta*. Iskazivanje štovanja sklopljenim dlanovima – *namaskāra* je način na koji Indijci pozdravljaju ljude kada se s njima susretnu ili kada se od njih rastaju. To isto tako ukazuje na još jedno dublje značenje – poziv. Baba nas je pozivao da nastavimo i dalje obavljati Njegov posao i slijedimo Njegova učenja s punom predanošću, čak i nakon što On napusti svoj fizički oblik. Svojom voljom, On je proveo dvadeset i osam dana u bolnici samo da bi pospješio mentalnu pripremu svojih poklonika i pružio priliku nekim liječnicima, bolničkim sestrama i drugim rijetkim odabranima da se brinu o Gospodu. Svjetski poznati liječnici uložili su svoje znanje i napore kako bi Ga spasili, ali odluka božanskoga učitelja bila je konačna.

Tako sa naš voljeni Gospod, koji je došao u Puttaparthi iz vječnosti, ponovno sjedinio u vječnost. Sva utjelovljenja Boga prije Njega isto su tako napuštala svoja fizička tijela kada je za to nastupio pravi trenutak. Puttaparthi, rodno mjesto Boga, svjedočilo je velikom broju posjetitelja tijekom ranijih svečanosti, ali gomile koje su se sada slile u ovaj sveti prostor, ne bi li dobile priliku za posljednji daršan, bile su nepregledne. U dubokoj tuzi i boli ljudi su stizali u velikom mnoštvu iz daleka i iz bliza – siromašni, bogati, poznati, stari i nemoćni, kao i ljudi svih vjera, jer On je pripadao svakome. Tijekom dva dana i dvije noći oni su u koloni prolazili pored Njegovog fizičkog lika koji je bio položen u stakleni kovčeg. Vladao je potpuni red dok su se nepregledni redovi polako kretali, pružajući priliku svakom pokloniku da iskaže svoje poštovanje. Cijelo su vrijeme odjekivali bhajani koje su vodili Njegovi potreseni studenti kojima je ponekad i glas zamuknuo. Njihova pjesma je ispunila suzama oči svih prisutnih. Bhajani su bili jako dragi našem voljenom Gospodu. On kaže da je izgovaranje Božjeg imena – *nāmasmarana* najlakši način

da se dođe do Boga u ovom dobu. Mnogi poklonici, preplavljeni snažnim osjećajima i tugom, čak su očekivali da će On ustati i tako odgovoriti na produhovljene bhajane koje su pjevali Njegovi voljeni studenti i drugi poklonici. Procijenjeno je da je oko milijun ljudi prošlo oko Njegovog izloženog božanskog lika. Sve ceste koje su vodile u Puttaparthi bile su zakrčene, a ipak su svi došli prevladavši sve prepreke. Uprava ašrama i ljudi iz Puttaparthija dostojno su se prilagodili novonastalim prilikama. Stalna opskrba hranom i vodom bila je besplatno osigurana svima kojima je bilo potrebno osvježenje. Premijer države, nacionalni vođe i ostale uvažene osobe došli su kako bi iskazali posljednje poštovanje Bhagavānu Babi koji je neumorno radio na podizanju statusa siromašnih i obespravljenih.

Posljednji obred opraštanja s Bhgavānom Sri Sathya Sai Babom održan je 27. travnja 2011. godine uz prisutnost velikog broja državnih uglednika i mnogih uvaženih osoba. Predstavnici svih najvažnijih religija izgovarali su molitve iz svojih svetih tekstova i iskazali poštovanje Bhagavānu Babi. Baba je predstavljao jedinstvo i jednotu svih religija. Stakleni kovčeg s Njegovim prekrasnim likom bio je obavijen nacionalnom zastavom. Nakon što su zvukovi trube najavili posljednji oproštaj, oglasili su se i počasni plotuni. Poklonici koji su prisustvovali oproštaju zajedno su izgovarali Gayatri mantru, uz veliko štovanje i predanost kao i uvijek, ali sada se mogla osjetiti tuga u njihovu glasu. Tijelo našega voljenoga Gospoda je nakon toga položeno na terasu mandira, odakle je On ranije davao daršan i gdje je držao govore koje su tijekom mnogih godina slušali bezbrojni poklonici. Dok su svećenici izgovarali vedske mantre, gospodin R. J. Ratnakar je izvodio posljednje obrede u skladu s vedskim uputama.

Misija se nastavlja i dalje

Mjesto posljednjeg počivališta – *samādhi* uskoro je bilo otvoreno za javnost. Neutješni su poklonici pronalazili neku vrstu utjehe dok bi polagali svoju glavu uz Njegova lotosna stopala. Na dan obilježavanja Guru Purnime 2011. godine trajna konstrukcija posljednjeg počivališta, koja je izrađena od čistog bijelog mramora, bila je otkrivena. Posljednje je počivalište sada postalo jedno od najmoćnijih duhovnih središta u svijetu, privlačeći velik broj ljudi iz svih krajeva, kao i kada je Baba fizički davao daršan. Svaki poklonik govori o moćnim božanskim

vibracijama koje okružuju mjesto posljednjeg počivališta. Babina se prisutnost snažno osjeća i mnogi Ga mogu vidjeti kako doslovno sjedi na stolcu koji je postavljen za Njega pored posljednjeg počivališta. Iste se aktivnosti nastavljaju održavati i nadalje, od ujutro do navečer, s istim poklonstvenim žarom. Po završetku bhajana i aratija stvaraju se redovi ljudi koji polako prilaze i iskazuju poštovanje na mjestu posljednjeg počivališta. Stotine ljudi stoje u redu svakoga dana kako bi ponudili cvijeće i uputili molitve. Svaki poklonik želi položiti svoje dlanove ili čelo na posljednje počivalište i uputiti molitvu Babi, zatražiti Njegov blagoslov. To nam sada predstavlja krajnje blaženstvo i mi smo privučeni na mjesto Njegovog posljednjeg počivališta isto kao što smo bili privučeni samome Babi. Bol u srcu bila je živa još dugo, ali malo-pomalo poklonici su bili utješeni Babinom prisutnošću posvuda.

Kulturni i programi poklonstvene glazbe u izvedbi indijskih i inozemnih grupa nastavljaju se kao i nekada. Tijekom izvedbe, izvođači su licem okrenuti prema posljednjem počivalištu i Njegovom stolcu. Svi se religijski blagdani i posebne svečanosti proslavljaju i obilježavaju kao što je to Baba programirao. Sve Njegove ustanove i projekti nastavljaju i dalje djelovati i razvijati se s dodatnim žarom i predanošću. Zanimljiva je činjenica da sada dolaze mnogi u Prasanthi Nilayam koji nisu imali priliku nikada vidjeti Babu u Njegovom fizičkom liku. To su novi sljedbenici koji dolaze iz svih zemalja, privučeni Njegovim učenjima i pričama o Njegovom čudesnom životu i zadivljujućem radu. Na taj se način Njegova misija širi i novo zlatno doba će sigurno doći s dolaskom Prema Saija koji će nastaviti s poslom koji je prvi započeo Shirdi Baba.

Sai je vrhunska svjesnost

Sai iz Parthija nas je uvijek i iznova savjetovao da se ne vežemo za Njegov fizički lik, već da Ga ustoličimo u svom srcu. On je čak govorio poklonicima koji su trošili velike količine novca kako bi došli u Puttaparthi i vidjeli Ga da za to ne postoji potreba. Srce je potrebno pretvoriti u Prasanthi Nilayam, rekao je On. Dokaz da On nije ograničen na lik odjeven u narančastu haljinu koji mi možemo vidjeti je taj da se On pojavio u brojnim oblicima pred poklonicima u raznim dijelovima svijeta. On je čuo pozive onih koji su u nevolji, bez obzira koliko daleko bili i u kom dijelu svijeta, dok se On fizički nalazio u Prasanthi Nilayamu.

Njegova čuda, manifestacije i materijalizacije događali su se ne samo u Njegovoj fizičkoj prisutnosti već i na kilometre udaljenim mjestima gdje On nije bio fizički prisutan. A Saijeva čuda nastavljaju se i sada kada se vratio u svoje kozmičko boravište. Postoje autentična izvješća iz cijeloga svijeta, uključujući i Prasanthi Nilayam, o tomu kako se Sai pojavljuje na različite načine pred svojim poklonicima. Njegovo sveznanje, sveprisutnost i svemoć još se uvijek očituju u životima Sai poklonika. Njegove se “posjetnice” još uvijek pojavljuju i stižu kako bi nas ponovno uvjerile da je On stalno s nama. Radosna spoznaja da nas On nije napustio postala je jasna svima. On je uvijek s nama, oko nas i pored nas, vodi nas i štiti, i uvijek odgovara na naše pozive. Baba je stalno ponavljao da sva imena i svi oblici božanskosti pripadaju Njemu – Rāmā, Kršna, Allah, Isus, Buddha, Mahavira, Zaratustra, Jehova, Guru Nanak, Sai. Mi mu možemo upućivati molitve nazivajući Ga imenom koje nam je priraslo srcu. On je sišao kao utjelovljenje Boga da bi čovjeka doveo do preobrazbe. Sada je došlo vrijeme da štujemo Sri Sathya Sai Babu u Njegovom vrhovnom kozmičkom obliku, prisutnog u svim živim bićima, Onoga koji prožima cijeli univerzum. On nema početka ni kraja jer je On vrhovna apsolutna svjesnost.

Došlo je vrijeme da svaki Sai poklonik i svaki Sai centar u svijetu nastavi s provođenjem Saijeve misije unapređenja života onih koji su napušteni i obespravljeni. A to je upravo ono što se događa zato jer je On usadio duh služenja i duh univerzalne ljubavi u svojim poklonicima. Došlo je vrijeme da mi slijedimo Njegova učenja bespogovorno ako se i dalje želimo zvati Njegovim poklonicima. “Slijediti Moje upute je dovoljno, to će vam donijeti više dobrobiti nego mnoga stroga odricanja. Provodite istinu – *satya*, ispravnost – *dharma*, mir – *śanti* i ljubav – *prema* koji su Mi dragi. Donesite odluku da ćete slijediti te ideale zauvijek, u vašim mislima, riječima i djelima. To će vam podariti najveće dobro sjedinjenja s Bogom.” (božanski govor održan 17. svibnja 1968. godine). Oni među nama koji su imali sreće biti u Njegovoj blizini i fizičkoj prisutnosti što nam je, nema sumnje, podarilo najveće blagoslove, imaju sada veliku odgovornost da nastave dalje prenositi Njegovu poruku i misiju. Njegovo nepregledno duhovno nasljeđe povjereno je nama, Njegovim poklonicima.

Izvadak iz knjige “To Sai with love – Saiju s ljubavlju”. Anurupa Roy Choudhury je dugogodišnji Bhagavānov poklonik i član Odbora za upravljanje Sathya Sai škole u Kolkati.

MOJA ISKUSTVA SA SAIJEVOM BOŽANSKOSTI

Sowcar Janaki

Moji ponizni nakloni – *pranāma* ispunjeni ljubavlju lotosnim stopalima našeg voljenog Gospoda. Ja sam stvarno blagoslovljena što sam ovdje na Dan žena sa svima vama, utjelovljenjima Bhagavānove ljubavi.

Milijuni poklonika širom svijeta doživjeli su nevjerojatna čuda koja je izvodio Bhagavān Sri Sathya Sai Baba. Ali ja sam se uvijek pitala jesmo li voljeli Svamija ili smo samo promatrali čuda koja je On izvodio, uz želju i molitvu da se ona dogode i nama? Može li biti većeg čuda za nas od samog sveprožimajućeg Gospoda koji je sišao u ljudskom obliku među nas da nas promijeni, da nas pouči i da nam kaže koliko je važno biti ljudsko biće.

Svamijeva misija u preobrazbi čovječanstva

On je dotaknuo živote milijuna ljudi. On nam je pokušavao uvijek iznova reći da naši životi nisu samo za življenje, da bismo trebali živjeti prema plemenitim načelima, razviti dobar karakter, služiti ponizno čovječanstvu. On je prekoravao rastrošnost i uzdizao našu vlastitu veličinu, pokušavajući nas učiniti ponosnima. Vi možete biti ponosni na vaša postignuća, ali ne biste smjeli biti oholi i povrijediti ljude, govorio je. Poticao nas je da se prema drugima uvijek odnosimo obzirno. Koliko smo mi naučili i primijenili od Bhagavānovih učenja tijekom tih godina? Jesmo li živjeli u skladu s Njegovim očekivanjima? Jesmo li Ga usrećili? Jesmo li predano vjerovali da je On Bog? Jesmo li razumjeli da je On ovdje samo da bi nama činio dobro i brinuo se o nama? Ponekad se pitam jesmo li se mi samo odnosili prema Njemu kao božjem čovjeku, astrologu ili čudotvorcu koji čini čuda radi nas poklonika. Uz određenu vrstu dvojbe, bojim se da su mnogi smatrali

Njegove moći upitnima, kao i Njegovu božanskost i Njegovu beskrajnu ljubav i milost. Mi smo Ga povrijedili toliko da to riječima nije moguće izraziti. To je ono što smo mi učinili Svamiju. Ali On nije izgubio nadu u nas. On se nasmijao našem neznanju. On nije odustao od nas i nakon što je napustio svoj fizički oblik.

Svamiju je majka na prvom mjestu. On je želio unaprijediti položaj žena. Svami nije mogao podnijeti da se prema ženama odnosi loše, kao da one nisu ljudska bića. Godine 1995. on je utemeljio “Dan žena” 19. studenog. On je zamolio gospođu Anjali Devi da me pozove i kaže mi da bih ja trebala sastaviti i voditi program tijekom cijele te večeri. Iako sam bila oduševljena što me Baba pozvao i želio da budem tamo na taj poseban dan, strah je prevladao moju radost. Bog! Što ću ja učiniti dok budem stajala u Njegovoj božanskoj prisutnosti? Pribrala sam se, skupila odvažnost i ušla kroz vrata Prasanthi Nilayama. Bila sam zaustavljena na vratima nedaleko od Sai Kulwant dvorane. Pitajući se što bih trebala učiniti, stajala sam tamo i tražila nekoga tko će mi dopustiti da uđem. Primijetila sam Anjali Devi kako trči prema vratima boreći se za dah i poziva: “Uđi, uđi. Svami je rekao da su te zaustavili na vratima i uputio me da te dovedem k Njemu.” Ja sam bila zadivljena i kada sam dotaknula stopala Bhagavāna, On me blagoslovio, prignuo se do mene te rekao: “Danas je tvoj dan, pobrini se za cjelokupni program.” Pokušavajući prevladati nervozu, ja sam jedva promucala: “Svami, nenu chaduvu koledu intha pedda karyakramam ela chestanu – Svami, ja nisam dovoljno obrazovana, kako ja mogu voditi tako veliki program?” On se nasmijao i rekao: “Tko kaže da nisi obrazovana? Ti imaš doktorat s Mog koledža. Ti ćeš to učiniti.” Svamijev vragoljasti istančani osjećaj za humor me je nasmijao. Sve u svemu, Dan žena bio je veliki uspjeh. Svi su bili sretni pa tako i ja uz Svamijeve božanske blagoslove. Danas sam posebno blagoslovljena što mogu biti u Brindavanu na Dan žena. Takva je Njegova ljubav prema nama.

Potruga za Bogom

Rođena sam u ortodoksnoj obitelji brahmina. Moj otac, pokojni gospodin Venkoji Rao, studirao je u Engleskoj nekoliko godina i vratio se u Indiju sredinom tridesetih godina kao stručnjak za izradu papira i kemijski inženjer. Ja sam rođena 1931. godine, 12. prosinca. U to je vrijeme vladala stroga društvena stigma. Kada su ljudi putovali u inozemstvo i vratili se natrag, oni su se trebali posvetiti kroz

obred usklađivanja, odnosno pokore i pokajanja – *prāyaścitta*. Moj je otac to odbio rekavši da on samo vjeruje u čistoću misli i djela. Zbog njegova odbijanja, cijeloj našoj obitelji je bilo zabranjeno ući u bilo koji religijski prostor, u bilo koji hram, svetište i tome slično. Moja majka Sachi Devi je bila jako bogobojazna žena dobrog srca i stalno se molila za našu sigurnost i sreću. Kada mi je bilo otprilike šest godina, otac mi je običavao govoriti kako je on poučavao svoje europske prijatelje pričajući im priče iz Rāmāyane, Mahābhārate i upanišada. Tijekom svog boravka u Engleskoj, otac je poučavao moju majku engleskom jeziku putem dopisnih tečajeva. Naime, ona je znala čitati i pisati samo na telugu. Zatim ju je uputio da angažira učitelja koji će ju moći naučiti dobro engleski. Nije onda čudo da je moja majka uspješno položila Senior Cambridge ispit! Moj je otac bio svjestan da je majka prvi i najbolji učitelj svom djetetu. On se uvijek odnosio prema ženama s najvećim poštovanjem. Uz preobrazbu moje majke od obične nedužne žene koja je govorila telugu do inteligentne gospođe koja je govorila engleski, a zahvaljujući širokogrudnom pogledu moga oca na ljudske vrijednosti i život, mi smo bili odgojeni u mješavini kultura Istoka i Zapada. Usađeni su nam neki dobri običaji iz kolonijalnog Kraljevstva, kao što su ponašanje za stolom, točnost, disciplina i higijena. Mi smo i nadalje svakodnevno molili u našoj sobi za molitve, uz mirisne štapiće i izvođenje aratija. Pored toga, mi smo molili prije svakog obroka, naravno na kraljevskom engleskom.

Kada mi je bilo šest ili sedam godina, pitala sam se zašto je toliko slika različitih bogova u sobi za molitve. Bili su tu Rāmā, Kršna, Balaji, Lakšmī, Pārvattī i mnogi drugi. Jednoga sam dana upitala moju majku: “Majko, mi se molimo svim tim slikama i ti kažeš da su svi oni bogovi i božice, ali gdje su oni sada? Hoćemo li ih ikada vidjeti?” Ona je blago odvratila: “Da, oni su svi bogovi, ali mi ih nećemo moći vidjeti zato jer smo mi ljudska bića.” Nisam bila zadovoljna njezinim odgovorom. Kazala sam majci da ću ja jednoga dana vidjeti Boga! Tako je moja želja da vidim Boga rasla zajedno sa mnom.

Budući da je nedostajalo stručnjaka specijaliziranih za tehnologiju obrade papira, kako ručno tako i strojno rađenog, potražnja za mojim ocem bila je jako velika. Kada je on radio u Rajahmundryju (sada Rajamahedravararam) u tvornici Andhra Paper Mills, meni je bilo dvanaest godina. Moja mlađa sestra Krishna Kumari i ja polazile smo visoku vladinu školu za djevojke Government Girls's High School

oko dvije godine. Godine 1944. trebale smo napustiti školu i otići s našim roditeljima u Madras (Chennai) gdje je moj otac radio do 1947. godine. Primili su nas u školu Durgabai Deshmukh Andhra Mahila Sabha. Prije no što smo se preselili u Dalmia Nagar, gdje je bila tvornica papira Bihar Paper Mills, bili smo u Bengaluru gdje je otac radio u tvornici Titagarh Paper Mills. Tako da smo se moje dvije mlađe sestre i ja za vrijeme školovanja stalno selile. Tijekom našega boravka u Madrasu imala sam priliku sudjelovati u snimanju programa na radiju Telugu Radio Plays. Voljela sam čitati tekstove koje su napisali mnogi poznati pisci. Uskoro sam proglašena velikom radijskom zvijezdom. Dobivala bih ček na iznos od 20 rupija i običavala bih položiti taj iznos na moj vlastiti bankovni račun. Kada je nekome od članova moje obitelji zatrebao novac, ja sam im ga mogla posuditi. Zaista je bilo zahvalno biti od neke koristi! Od tih dana pa nadalje u meni je raslo uvjerenje da je veće zadovoljstvo u davanju nego u primanju. Moje iskustvo s radiom bilo je važno zbog nekoliko stvari. Naučila sam na koji način koristiti svoj glas kako bih zadivila slušatelje. Zahvaljujući kulturi glasa i naglasku, ja sam uvijek unosila živost u način izražavanja. Proučavanje glasovnih mogućnosti trajalo je dugo i produžilo se na godine koje sam provela na filmu. Bhagavān me je često dovodio u priliku da govorim u Njegovoj božanskoj prisutnosti. Mogla sam vidjeti Njegovo zadovoljstvo dok me je pažljivo slušao!

Sjećam se da sam 1945. i 1946. godine kao posebni dobrovoljac imala jedinstvenu priliku služiti Mahatma Gandhija. Gospođa Durgabai Deshmukh odjenula je mene i moju školsku kolegicu Kandu Kalpakam u Khadi sari i poslala nas u Hindi Pracharak Sabha u Thyagaraya Nagar da tamo služimo Mahatmu dva dana. To su bili prekrasni trenuci u mom životu, ali ja sam se i dalje nadala da ću vidjeti Boga.

U svijetu filma

Udala sam se rano u dobi od 15 godina i postala majka s navršениh 17 godina. Moj je život krenuo potpuno drugim smjerom. Ali u pozadini moga uma potraga za Bogom postojala je i dalje. Bila sam u potrazi za nekom silom, možete ju nazvati guru ili Bog, koja će me izvesti na pravi put i voditi. Moj je život tada bio jako buran i trebao mi je netko tko će me pravilno usmjeriti.

Moja je majka čvrsto vjerovala da se Sri Shirdi Sai Baba ponovno rodio kao Sri Sathya Sai Baba u državi Andhra Pradesh. Moji su roditelji bili gorljivi poklonici

Shirdi Babe. Kada sam jednom prilikom čula od moje majke da Sri Sathya Sai Baba dolazi u Chennai i da će boraviti u kući Venkatagiri Raja i s obitelji Gogineni, poželjela sam upoznati to utjelovljenje Shirdi Babe, kako je tvrdila moja majka. Bilo je to 1965. godine. Otišla sam u Chennai s pomiješanim osjećajima, bez ikakvih velikih očekivanja. U trenutku kada sam ušla u sobu gdje je Baba sjedio, nešto mi se dogodilo. Bila sam zadivljena. To neopisivo zračenje, taj osmijeh, to blistavilo! Bog! On je moj Bog! On je moj duhovni učitelj –guru! On mi je sve! Pogledao me ravno u oči i s osmijehom rekao svojim opčinjavajućim glasom: “Raa Kurcho – Dođi i sjedni.” Prišla sam Mu, poklonila se i dotaknula Njegova stopala. U tom je trenutku moja potraga za Bogom prestala. Od toga dana bila sam odlučna odlaziti Sri Sathya Sai Babi uvijek iznova, što češće moguće. Svaki put kada bih u državi Karnataka snimala neki film ja bih požurila u Whitefield željno čekajući na Svamijev daršan. Često sam nailazila na brklju pred željezničkom prugom koja je bila spuštena beskrajno dugo vremena. Nitko nije znao kada će proći putnički vlak, kada će proći transportni vlak koji se kretao brzinom puža i kada će čovjek podignuti brklju. Do trenutka kada bih prešla preko pruge i ušla u Babin mandir, Svami bi već primio ponuđeni arati i uputio se u svoje božansko boravište. Dakle, nije baš lako vidjeti Svamija. Možete imati snažni poriv, nastojati biti na Njegovom daršanu, ali potrebna vam je Njegova volja – *sankalpa* i milost da biste imali tu sreću. Svami me je stalno provjeravao. Trebalo mi je dugih dvadeset godina da prevladam sve prepreke i dođem do Njega.

Jednog lijepog jutra ja sam došla i sjela odmah ispred pozornice na kojoj je Bhagavān sjedio. Samo nakon jednog pogleda, On je prišao k meni i ponudio mi svoja božanska lotosna stopala, milostivo pridignuvši svoju haljinu kako bi mi omogućio da položim oba svoja dlana na njih. Slomila sam se. *Ennala Kichavayya Naake Adristam* – Nakon dugo vremena Ti si me blagoslovio takvom velikom srećom! Nakon tih veličanstvenih trenutaka više nije bilo moguće pogledati unatrag, moj se život stubokom promijenio. Osjećala sam se snažnom, vjerovala sam da moj život ima svrhu. Kao učiteljica bal vikas programa dovodila sam djecu u Puttapparthi kako bi imala priliku biti na Bhagavānovom daršanu. Jednom me je Svami s puno ljubavi pozvao na razgovor. Bila sam zadivljena kada je pohvalio moj nastup i milostivo me blagoslovio poklonom. Tada me pogledao i rekao: “Janaki, tvoje zdravlje nije dobro.” Zbunjena, ja samo promucala: “Ali Svami! Ja

sam dobro, ja uopće ne osjećam da mi nije dobro.” Uz osmijeh On je položio svoju božansku ruku na moju glavu i rekao: “Nemoj brinuti, Ja ću se za to pobrinuti.” Stvorio je veliku količinu vibhutija i ponovno me blagoslovio. Nekoliko mjeseci kasnije ja sam radila u Hyderabadu na snimanju dva filma. Vraćala sam se natrag u Chennai nakon što sam završila s poslom. Na putu prema zrakoplovu odjednom sam osjetila probadajuću, nepodnošljivu bol u predjelu prsa. Znala sam da je to povezano sa srcem. Pozvala sam Svamija glasno i ukrcala se u zrakoplov. Na neki sam način uspjela doći kući uz svu tu bol. Sljedećeg sam dana bila primljena u bolnicu. Kad je moja najstarija kćer, dr. Girinath, pregledavala nalaze pretraga, nije mogla vjerovati kako sam preživjela tako jak srčani udar. Bilo je potrebno obaviti hitnu operaciju na otvorenom srcu pa su moji mlađa kćer i sin došli iz Kalifornije. Baba je poslao vibhuti po zetu mog brata, gospodinu Sai Surendranathu koji poučava na Svamijevom koledžu i koji je sa Svamijem cijelo vrijeme. On je vozio cijelu noć kako bi stigao iz Parthija i stigao je na vrijeme da mi da vibhuti. Ja sam se nalazila u jedinici intenzivne zaštite. Čula sam Babu kako me doziva: “Janaki”. Jasno sam mogla vidjeti lik u narančastoj haljini koji pruža ruku prema meni i omotnicu ružičaste boje, na vrhu koje se nalazio blistavi dijamant koji je izgledao poput kugle koja se okreće. To je bilo sve i nakon toga je lik u narančastoj haljini nestao. Operacija je trajala šest sati i ja sam preživjela zahvaljujući Svamijevom božanskom blagoslovu.

Moć vibhutija

Želim vam ispričati o još dva takva nevjerojatna čuda koja je Bhagavān izveo u našoj obitelji. Svami me je blagoslovio s jednim sinom i dvije kćeri. Jednoga dana nazvao me sin koji živi u Kaliforniji i rekao mi da je njegova supruga jako bolesna, da ima karcinom koji se razvio u neposrednoj blizini mozga i da ga nije moguće operirati. Krajnje uznemirena, nisam znala što bih trebala učiniti. Jedino što mi je palo na pamet je da odem u Puttaparthi i vidim Babu. Kako ja živim u Bengaluru, trebalo mi je tri i pol sata da tamo stignem. Napisala sam ono što mi je rekao moj sin na mali komadić papira. Sjedila sam u prednjem redu, držeći presavijen komadić papira u stisnutoj ruci. Nikada nisam imala običaj ustajati, trčati prema Svamiju i govoriti Mu o svojim problemima jer se nisam voljela isticati i opterećivati Svamija. Onomu koji boravi u svemu – *sarvaantaryāmin* nije potrebno govoriti ili nešto tražiti od Njega. On se zaustavio ispred mene i rekao:

“Daj!” Ja sam otvorila šaku i pružila Mu komadić papira. “Kada želiš ići?” upitao je ljubazno. “Svami, ako mi dopustiš ja mogu krenuti odmah zato što liječnici kažu da možda neće preživjeti.” “Ja ću ti reći, Ja ću se s tobom vidjeti.” Izrekavši te riječi, On je nastavio dalje. Prošla su dva dana, Svami me nije pozivao. Sjedila sam na istom mjestu nestrpljivo čekajući Svamijeve upute. Trećega dana On me pozvao i rekao: “Dobro onda, dođi. Razgovarat ću s tobom.” Nakon nekog vremena gospođa Shourie me pozvala da ju slijedim u Svamijeve sobu za razgovore. Sjedila sam uz Njegova božanska stopala pitajući se što će Svami reći o mojoj snahi. Hoće li se uspjeti izvući, hoće li preživjeti? On je rekao: “Oni joj nepotrebno daju preveliku količinu lijekova.” Nestrpljivo sam upitala: “Trebam li pozvati sina i reći mu da joj prestanu davati lijekove, Svami?” “Ne, to nije potrebno, ti možeš ići. Ja ću doći s tobom. Idi sa srećom i vrati se.” Rekavši to, On je stvorio veliku količinu vibhutija za moju snahu. Kada sam konačno došla u Los Angeles, u dom svoga sina, snahu nisam mogla prepoznati. Gubila je vid, pamćenje, sposobnost hodanja, sve. Rekla sam: “Ragini! Svami me je poslao k tebi. Ovdje je vibhuti koji je On dao. Ti ga samo uzimaj svaki dan i stalno izgovaraj molitvu Sai Ram, Sai Ram, Sai Ram. To je sve.”

Za to vrijeme, ja sam odsjela kod moje mlađe kćeri. Obožavam hranu iz Gujarata, ali ja bih uvijek otišla u kuhinju i pripremila sama sebi hranu, posebno nakon moje operacije na srcu koja je bila povezana s velikim stresom. Kada se radi o životu, gluma je moj poziv, ali kuhanje je moja strast. Treći dan nakon mojega dolaska, zazvonio je telefon. Bila sam u kuhinji pa se moja kćerka Sachi javila na poziv i ubrzo me pozvala: “Majko, brat te treba.” Potrčala sam kako bih saznala što se događa. On je rekao: “Majko! Nešto se dogodilo.” “Što? Što se dogodilo?” upitala sam. On je odgovorio: “Jutros smo otišli na drugi kontrolni pregled i liječnici nisu mogli pronaći ni jednu stanicu karcinoma! Dogodilo se čudo! Baba je to učinio. Da, Svami je učinio to čudo.” Mojoj radosti nije bilo kraja. Liječnici su bili zapanjeni. Istog sam trenutka uputila faks Bhagavānu: “Ti si izveo to čudo zato jer ona zaslužuje Tvoju ljubav i milost. Hvala ti beskrajno, Svami.” Neki se ljudi mogu pitati zašto samo poneki odabrani uživaju u Njegovoj milosti – zašto ne svi? Odgovor je jako jednostavan. Kakav je bio saldo vašeg bankovnog računa koji ste donijeli iz prethodnog života - *janman*? Koja su bila vaša dobra djela? Što ste prenijeli dalje? Što radite sada? Da bi bili blagoslovljeni od strane Bhagavāna i

zaslužili Njegovu milost, potrebno je da budete iskreni prema samima sebi. Bog vas promatra cijelo vrijeme. Slijedite Njegov put istine, ispravnosti, mira i ljubavi. Bog je uz vas.

Drugo čudo koje je Svami izveo bilo je vezano uz moga sina Venkata Ramana. Dogodilo se to u rujnu 2010. godine. Sin je imao operaciju na debelom crijevu i Svami ga je tada izliječio od karcinoma. Sada, pet godina kasnije, on je posve dobro. Njemu je dan “čist račun”, kako je rekao i obećao Bhagavān.

Svamijeva čuda predstavljaju Njegovu sveprisutnost

Čak i nakon Njegovog odlaska iz fizičkog oblika, čuda se i dalje događaju, sve više i više. Nedavno sam bila u SAD-u. U mjestu koje se zove Ann Arbor živi gospođa Jayanthi, velika Bhagavānova poklonica. Ona i njezina obitelj stanuju u zgradi na tri kata. Svamijev se vibhuti materijalizira posvuda u toj kući, na Njegovim fotografijama. Vibhuti, kurkuma, šafran i mnogo lijepih kipova. Sve je to dokumentirao jedan gospodin iz Amerike. Bog! To je tako zadivljujuće da to nije moguće opisati ili zamisliti. Možete pogledati na You Tubu.

On materijalizira stvari i tako nam pomaže da osjetimo Njegovu prisutnost, tako nam govori „Ja sam s tobom, nisam otišao“. Mi se još uvijek nastojimo pomiriti sami sa sobom i prihvatiti da Svamija tamo nema, nedostaje nam Njegova fizička blizina. No On nas nije napustio ni na trenutak. Želim vam svima sretan Dan žena i puno svrhovitih godina koje nam svima predstoje. Om Sri Sai Ram.

autorica je gospođa Sowcar Janaki, poznata glumica i gorljiva poklonica Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe

MOJE PUTOVANJE K SAIJU

Jeanie Boo

Prvi put sam saznala za Sai Babu pročitavši knjigu gospodina Jagadeesana “Journey to God – Putovanje k Bogu”. Godine 1983. jedan nam je novinar, prijatelj moga supruga, dao hrpu knjiga o Sai Babi koja je ostala netaknuta prilično dugo vremena.

Kako je Svami došao u moj život

Tada, kasno jedne večeri, iz puke radoznalosti, izvukla sam jednu od knjiga i to je bila knjiga koju sam upravo spomenula. Počela sam ju čitati, zadivljena čudesnim pričama koje su u njoj bile zabilježene. Istog sam trena osjetila sklonost prema Sathya Sai Babi. Te smo noći moj suprug i ja proveli u zajedničkom čitanju te knjige da bi završili tek oko četiri sata ujutro! To je bilo to! Morala sam pronaći Sathya Sai centar. Kako sam samo bila sretna kad sam telefonski broj Sai centra koji se nalazio u mom rodnom gradu našla zapisanog na posljednjoj stranici knjige! Nazvala sam taj broj sljedećeg jutra i gospođa koja se javila rekla mi je da se centar preselio u Tamijsku školu. Dala mi je određene upute i dodatne informacije koje sam željno poslušala. Bila sam tako uzbuđena! Počela sam dolaziti na pjevanje bhajana i od tada se više nisam osvrtila unatrag. Moje putovanje k Bogu je upravo započelo, moje putovanje s Bhagavānom Babom.

U društvu djece, Ja sam dijete

Moja je obitelj uskoro krenula na izlet u Kuala Lumpur, u dom gospodina Jagadeesana. On je bio jako ljubazan i toplo nas je primio te nam dao puno stvari koje su se odnosile na Babu. Jedna od njih bila je uokvirena fotografija Babe s trećim okom. Tu sam fotografiju držala na katu, u stražnjoj sobi na stolu, naslonjenu na zid. Jednoga dana moj je stariji sin Ernest, kojemu su tada bile tri godine, došao trkom do mene i uzbuđeno povikao: “Mamice, mamice, Sai Baba jako lijepo miriše!” Upitala sam ga kako on to zna. On je rekao da je Baba razgovarao s njime. “Jesi li siguran da je Baba razgovarao s tobom?” upitala sam ga. “Gdje?” On me uzeo za ruku i odveo me u stražnju sobu. “Ovdje”, rekao je pokazujući na fotografiju naslonjenu na zid. “Iz ove fotografije”, nastavio je on, “ali njegov je glas bilo moguće čuti po cijeloj sobi”, i pokazao je prema stropu. Zatim je dodao: “Ja sam jako sretan jer me je Baba zvao Ernest. Ja ne volim kada me zovu o, dječčače – ah Boy.” Još je rekao da mu je Baba kazao: “Ernest, podijeli svoje pikule.” On je imao malu metalnu kutiju punu pikula koju je čuvao u ladici svog kreveta i nije dao svom mlađem bratu da se igra s njima. U danima koji su slijedili ja bih ga razigrano upitala o tom događaju i on je svaki put davao isti odgovor. Njemu su bile samo tri godine, nešto malo više, ali on je ostao ustrajan i stalno davao isti odgovor. Ovo što je Ernest doživio i ispričao podsjetilo me na

Babine riječi: “Kada sam u društvu djece, Ja se osjećam kao dijete.” Baba dolazi da bi djeci rekao stvari koje su važne za njih, ali čak i tada On daje dragocjene lekcije. U ovom je slučaju On poučio Ernesta da je potrebno dijeliti s drugima.

Oprilike tri tjedna nakon tog događaja, ja sam odlučila kupiti mirisne štapiće kakvi se koriste u Indiji, umjesto onih koje sam do tada koristila. Zato sam se uputila u trgovinu indijskim proizvodima i kupila pakovanje mirisnih štapića s mirisom jasmina. Kad sam ih upalila, Ernest je povikao: “Mamice, Sai Baba tako miriše!” Zamislite samo, prošla su tri tjedna, a on se još uvijek sjećao mirisa! Oni od nas koji su upoznati s ranim pričama o Babi mogli su pročitati svjedočenja poklonika koji su tvrdili da On miriše poput jasmina! Svami je stvarno došao mom sinu i razgovarao s njime.

San koji je prethodio mom prvom putovanju u Puttaparthi

Bilo je to 1985. godine. Planirala sam otići u Puttaparthi vidjeti Svamija. Trebao je to biti moj prvi posjet Indiji. Dva tjedna prije puta usnula sam san. U tom sam se snu nalazila u velikoj kući s velikim stubištem u središnjem dijelu ulaznog prostora. S desne strane stubišta, s mjesta gdje sam ja stajala, vidjela sam da tek što nije počelo pjevanje bhajana. Tada sam spazila muškarca u odjeći sive boje koji je stajao licem okrenut prema meni. Dok sam ga gledala, kroz um mi je proletjela misao: “Ovo je Gospod Rāmā”, iako uopće nisam imala pojma kako Gospod Rāmā izgleda. Tada, kad smo se oboje polako spremali sjesti, on me pogledao ravno u oči. U tom sam trenutku znala da je to Sai Baba! I dalje me gledajući u oči, rekao je: “Ja te poznajem. Ti si moj stari poklonik.” U tom trenutku osjetila sam snažan udarac po mojim grudima. Taj me je udarac probudio! Bol je bila stvarna jer sam ju osjećala i nakon što sam se probudila. Brzo sam probudila supruga i ispričala mu što se dogodilo tijekom sna.

Dva tjedna kasnije našla sam se u Puttaparthiju. Održavala se proslava Svamijevog 60. rođendana. Moj otac i moja šogorica došli su zajedno sa mnom. Navečer na dan proslave Svamijevog rođendana, 23. studenog, šogorica i ja žurile smo u Zapadnu kantu na večeru, ali smo iznenada naišle na Sai prijatelja koji nam je uzbuđeno rekao da je upravo došao s konferencije delegata i da je Svami objavio: “Svi koji su se danas ovdje okupili predstavljaju isti onaj skup ljudi koji su se okupili na dan krunidbe Gospoda Rāme!” Kada sam to čula, moj je san odjednom

dobio smisao! Nije čudo da je muškarac u mojem snu izgledao kako Gospod Rāmā, a ipak je to bio Sai Baba! Bila sam toliko uzbuđena da sam malo poslije u kantini jedva mogla nešto pojesti!

Naš desetodnevni boravak u Prasanthi Nilayamu predstavljao je posebno blagoslovljeno iskustvo. To je putovanje bilo početak mnogih drugih koja su tek slijedila.

Svami uvijek planira unaprijed za svoje poklonike

Jedne noći, godinama nakon što smo čuli za Svamija, suprug i ja smo se vozili kući iz Kuala Lumpura, gdje smo prisustvovali okupljanju bivših studenata sydnejskog sveučilišta koji je moj suprug pohađao. Već je bila prošla ponoć kada se moj suprug odlučio zaustaviti, odmoriti i osvježiti. Bio je umoran i pospan. Odabrali smo osvjetljeno područje ispod ulične svjetiljke na autocesti. Dok se moj suprug odmarao, ja sam samo sjedila i gledala kroz prednje automobilsko staklo. Odjednom sam primijetila dim koji se počeo dizati ispod prednjeg poklopca! Upozorila sam supruga i mi smo prišli da vidimo o čemu se radi. Utvrdili smo da je naš hladnjak ostao bez vode. A mi nismo ponijeli sobom vodu na putovanje. Oboje smo bili u nedoumici ne znajući što nam je činiti. Nismo imali vode i nismo imali načina da nekoga pozovemo. U to vrijeme još nije bilo mobilnih telefona, barem ne što se tiče nas. I nije bilo načina da pozovemo taksi u to gluho doba noći.

Odjednom sam se sjetila da bih mogla pozvati Svamija u pomoć. Imala sam kod sebe mali paketić vibhutija. Otvorila sam ga i posipala malu količinu po prednjem poklopcu te nastavila moliti Svamija za pomoć. Znali smo da je opasno stajati na autocesti u taj kasni sat. Prošlo je nekoliko trenutaka, a onda je pored nas velikom brzinom prošao jedan automobil. No ubrzo se zaustavio i počeo se kretati unatrag. Na udaljenosti od otprilike 20 metara od mjesta na kojem smo mi stajali, muškarac je izišao iz automobila i pošao prema nama. Kada sam ga vidjela, rekla sam mom suprugu: “On liči na našeg prijatelja Michaela Lima!” Ali kada nam je prišao sasvim blizu, vidjela sam da je to moj vlastiti brat! Rekao je da nije mogao prepoznati našu registarsku tablicu, ali mu se učinilo da smo to mi i zato se zaustavio. Kad smo mu ispričali što se dogodilo, predložio je da odemo do obližnjeg raskrižja na autocesti i potražimo pomoć, a on će ostati na straži. Mi smo tako i učinili i muškarac koji je nadgledao to područje pozvao je vučnu službu.

Vratili smo se do našeg automobila. Za nekoliko je minuta stigla vučna služba i odvušla naš automobil do najbližeg grada. Tek tada smo upitali mog brata kako se on u taj kasni sat zatekao na cesti. Moj je brat radio u Penangu, na sjevernom dijelu poluotoka, što je pet do šest sati vožnje od Kuala Lumpura. On je rekao da je nakon što je završio s poslom, oko 17 sati, osjetio snažnu potrebu da se vrati natrag u Maur, naš rodni grad koji se nalazi na južnom dijelu poluotoka. Kada smo to čuli, ja sam odmah znala da je Svami bio taj koji ga je potaknuo da krene u tom smjeru. Svami je znao da će nam biti potrebna pomoć upravo u to vrijeme. Čudo ovog događaja je u savršenom određivanju trenutka! Da se moj brat provezao pored nas ranije, on se ne bi susreo s nama, a da se naš automobil pokvario kasnije, on se ne bi provezao pored nas. Svami je to tako savršeno isplanirao! On zna za svaki naš pokret čak i prije no što do njega dođe.

Kao zaključak...

Moja obitelj zna za Svamija već 34 godine. Mi smo slušali Njegove govore i proučavali Njegovu literaturu. Jedno od Svamijevih učenja posebno me privuklo: “Budi dobar, čini dobro, gledaj dobro. To je put do Boga.” To je, po meni, ono što obuhvaća sve ono što je potrebno za duhovno putovanje. Čak je i izreka “Voli sve, služi svima” sadržana u te tri naizgled “obične” božanske upute. Moja obitelj i ja osjećamo se tako blagoslovljenima jer je Svami odabrao doći u naše živote. Hvala ti najljepša, moj dragi Svami. Volimo Te zauvijek.

Iz govora koji je gospođa Jeanie Boo iz Malezije održala 23. veljače 2018. godine povodom proslave kineske Nove godine u Prasanthi Nilayamu

BOŽANSKE IGRE - *LĪLĀ* NA OBALI RIJEKE CHITRAVATHI

Sjaj božanske slave

Od 1946. do 1949. godine nekoliko je poklonika našega Gospoda imalo jedinstvenu priliku svjedočiti Njegovim božanskim igrama – *līlā* koje su se u večernjim satima odigravale na obalama rijeke Chitravathi.

U 15.00 sati mi bi svi već bili spremni, baš poput djece u Madrasu (Chennaiju) koja čekaju da ih njihovi roditelji odvedu na plažu Marina Beach! U 16.00 sati Svami bi nas poveo. Praćeni svježim vjetrom mi bismo slijedili našega Gospoda koji je koračao u haljini što je lepršala oko Njega, blistava kao sunčeva svjetlost. Bili smo okruženi zlatno smeđim vrhovima brežuljaka prekrivenim tu i tamo tamnim grmljem. Naši su koraci, dok su nam stopala uranjala duboko u pijesak obale rijeke Chitravathi, bili u velikoj suprotnosti s lotosnim stopalima našeg Gospoda koja su samo klizila po pijesku. Hodali bismo otprilike pola sata. Svami nas je pitao gdje bismo mogli sjesti. Mi bismo odabrali mjesto i Svami bi sjeo na mjestu koje smo mi odabrali! Tada bi On sjeo u sredinu, a mi oko Njega.

Uskoro nakon toga On bi rekao: “Razgovarajmo o nečemu”. Netko bi od nas postavio pitanje o Gospodu Rāmi ili Gospodu Kršni. I Svami bi pričao o do tada neznanim i nezabilježenim događajima iz života Rāme i Kršne. On bi nakon toga zamolio nekolicinu sretnika koji su imali lijepe glasove da pjevaju. To su mogli biti Mirini bhajani ili Thyagarajini kirtani ili Purandaradasini kirtani. Svami bi pozvao nekog poklonika i zamolio ga da sjedne pored Njega. On bi nakon toga izvukao kip jednog od pet božanstava - *pañcaloha* iz pijeska. To bi uvijek bilo omiljeno božanstvo tog poklonika! Njemu bi potekle suze radosnice, a Svami bi mu poklonio taj kip i zamolio ga da izvodi obredno štovanje – *pūjā*. Kipovi su predstavljali Ganešu, Rāmu, Kršnu, Pāndurangu, Narasimhu, Padmanābhu, Devī, Hanumāna, Sarasvatī, Shirdi Saija, Kumarasvamija i druge. Nakon ovog posebnog blagoslova uslijedio je zajednički blagoslov posvećene hrane – *prasāda* za sve. Svami bi izvlačio slatkiše iz pijeska i sam ih dijelio. Svi koji su se tamo zatekli, a bilo je 30 do 40 poklonika, dobili su slatkiš, s time da ih je više od polovice Svami podijelio sam! Njegov je dlan bio posuda bez dna, posuda u kojoj uvijek ima hrane – *akshaya patra*. Ponekad bi to bio slatkiš od mlijeka – *doodhpeda* ili *kesari* ili slatki *pongali*. Uvijek kada bi djelovali umorno, Svami bi stvorio puding od badema i podijelio nam ga.

Jednoga dana na mjestu održavanja te božanske igre Svami je izvukao iz svoje Sai trgovine kipove i privjeske od slonovače i sandalovine. Ponekad bi dijelio fotografije božanstava svojim odabranim poklonicima. Kada bi Svami upitao poklonika, koji je bio dobro upućen u Bhagavadgītu, ima li primjerak Gīte i on bi odgovorio da ima samo jedan stari primjerak sa izlizanim stranicama, On bi

poravnao površinu pijeska i kao obično izvukao novi primjerak Gīte na telugu i darovao mu ju. Ispunjen radošću, on bi ju pročitao sa suzama u očima.

Drugi svjetski rat je bjesnio i bilo je teško nabaviti filmsku vrpču. Ja sam imao jedan obični fotografski aparat marke Agfa. Svami je stvorio film broj 120 i dao mi ga je da snimim grupnu fotografiju poklonika s Njim. Zamolio me da pošaljem fotografiju, zajedno s negativom, poklonicima poštom. Jednom prilikom na obalama Chitravathija Svami me je zamolio da pročitam knjigu o Babinom životu koju je napisao Njegov školski učitelj, gospodin Kondappa. Kada sam pročitao naslov poglavlja “Shirdi Sai Baba se sada ponovno rodio kao Sri Sathya Sai Baba”, Svami je se oblik promijenio u onaj Shirdi Sai Babe. Moj otac, koji je bio s nama, ustao je i povikao: “Hey! Sai! Hey Sai!”. Potrčao je prema Babi i čvrsto Ga zagrljio. Svamiju je bilo jako teško osloboditi se od zagrljaja moga oca sve dok se njegov oblik nije ponovno vratio u lik Sathya Saija!

Jednoga dana, na putu do obale rijeke Chitravathi, Svami nas je zamolio da potrčimo i da Ga uhvatimo. On je trčao brzo i sjeo je na određenoj udaljenosti. Mi smo isto tako potrčali i dok smo bili nadomak da Ga možemo dotaknuti, On se pojavio negdje drugdje. Mi bismo tada potrčali prema tom mjestu. Kada smo gotovo stigli blizu Njega, utvrdili bi kako On sjedi upravo na suprotnoj strani! Na kraju smo se predali Njegovim lotosnim stopalima priznajući svoj poraz. Na taj nam je način On otkrivao svoju sveprisutnost.

Izvadak iz knjige “Lokanatha Sai” autora M. L. Leela

FORUM BIVŠIH STUDENATA - ALUMNI FORUM

ZAŠTO STRAHOVATI KADA SAM JA OVDJE

NITIN MAGAL

Bio sam blagoslovljen jer sam pohađao Sathya Sai obrazovne ustanove jedno desetljeće. Godine 2009. prijavio sam se na studij B. Com (Hons) u Brindavanu. Bio sam prilično sumnjičav i pitao sam se hoću li uz ocjenu uspješnosti od 60%

biti primljen u Njegovo okrilje? No zahvaljujući Svamijevoj volji, prošao sam sve krugove testiranja i bio primljen.

Vrijeme je prolazilo. Spremali smo se sudjelovati u događanjima vezanim uz sportske susrete. Prije toga sudjelovao sam u izvedbi dviju predstava koje su bile odigrane u Svamijevoj prisutnosti i bilo mi je drago što sam u dramskoj grupi. Igrao sam glavnu ulogu u obje predstave i volio sam biti jedan od izvođača jer sam na taj način imao priliku biti u blizini Bhagavāna kao glumac.

U novoj predstavi dobio sam ulogu vojnika. Bila je to predstava o bhakti Tukaramu i njegovom putovanju. Nisam imao pojma i pitao sam se kada će doći na red moj dijalog. Uskoro je naš upravitelj zamijenio nekoliko uloga i meni je bila dodijeljena uloga učenika sveca Tukarama. Dani su prolazili, tražila se osoba za ulogu Gospoda Vitthale, koji je trebao stajati u svetištu. I vidi čuda! Bio sam odabran za tu ulogu. Mojoj sreći nije bilo kraja.

Bili smo spremni za izvođenje programa i na dan izvedbe predstavljani smo Svamiju u dvorani za pjevanje bhajana. Svami, koji je sve znao, prišao je polako k meni i upravitelj me je predstavio rekavši: “Svami, ovo je Vitthala i on će stajati u svetištu”. Svami je spontano upitao: “Hoćeš li blagosloviti i Mene isto tako?” Bio sam zapanjen, Njegov lik je ispunio moj um i ja nisam imao druge misli. Uz puno odvažnosti jedva sam progovorio: “Svami...!!!” Samo jedna riječ bila je sve što sam uspio izgovoriti u tom trenutku. On se je nasmiješio i produžio dalje.

Izvedba je započela i Svami je bio prisutan tijekom cijele predstave. Sjedio je upravo nasuprot meni. Nije se ni pokrenuo, niti je otišao u sobu za razgovore. On je bio u središnjem dijelu pozornice i promatrao predstavu gledajući u mene. Na kraju izvedbe nadali smo se zajedničkoj fotografiji sa Svamijem. Već smo zamislili i mjesto na kojem će to biti. No On je odabrao drugo mjesto, pored mene. U tom je trenutku mojim umom prošla misao da Svami fizički stari. Nježno sam, što sam pažljivije mogao, prihvatio ruku Gospoda razmišljajući o Njegovim godinama i životnoj dobi. Zauzvrat, On je stisnuo moju ruku i držao ju čvrsto i snažno. Nakon toga me je upitao: “Kako se zoveš?” Ja sam odvratio: “Svami, Nitin Magal”, a On je rekao na telugu: “Dobro”. Nije pustio moju ruku, niti sam ja mogao zamisliti da ću Ga pustiti. Stisak i njegova čvrstoća postajali su sve snažniji kako je vrijeme prolazilo. Držao me je čvrsto za ruku punih dvadeset minuta. Znao sam tada da nas

naša Sai majka, bez obzira što se dogodilo, nikada neće napustiti. Ona će možda odgoditi, ali nikada neće odbiti: “Čemu strah kada sam Ja ovdje? Ja sam uvijek s vama, posvuda, u svakom trenutku.”

Predstava je završila. Dok je On prosipao po nama svoju ljubav u obilju, mi smo svi bili zadivljeni. Iz tog sam događaja naučio da će nam Svami dati i ono što nismo tražili samo ako smo to zaslužili. On će nam to dati u obilju i bez našeg traženja. Mi Ga stalno tražimo da nas blagoslovi, ali On nikada nije zaboravio da nas blagoslovi i da nas voli. Naš Svami je baš ovdje, pored nas, ali mi tu i tamo zaboravimo na Njega.

On ima svoj božanski plan za svakoga od nas. Sve što mi trebamo učiniti je da se podsjetimo da je Svami pored nas i da nas čuva i pazi.

autor je 2012. završio studij B. Com (Hons) u kampusu u Brindavanu

NOVOSTI IZ SAI CENTARA

SJEDINJENE AMERIČKE DRŽAVE

Institut za Sathya Sai obrazovanje (Institute of Sathya Sai Education – ISSE) iz Sjedinjenih Američkih Država uz potporu SSMO pokrenuo je novi program uključivanja u zajednicu pod nazivom Human Values Fest, festival ljudskih vrijednosti. Festival je usredotočen na obitelji i na širenje svjesnosti o pet najvažnijih ljudskih vrijednosti te primjenu ljubavi i služenja u zajednici. Prvi godišnji Festival ljudskih vrijednosti održan je u gradu Austin u državi Teksas 4. studenog 2017. godine u prostoru Don Tew Performing Arts Center. Događanje je poduprla lokalna škola kao partner, a sudjelovalo je oko 500 ljudi, uključujući i stotine lokalnih obitelji. Predstavljeni su umjetnički radovi na temu ljudskih vrijednosti, glazba i izložba kreativnog pisanja na kojoj je izloženo 150 radova djece iz osnovne i srednje škole, razne aktivnosti temeljene na vrijednostima, izrada različitih umjetničkih radova za djecu, natjecanje u umjetnosti i glazbi, a posebno je predstavljen rad koji provode lokalne organizacije posvećene služenju. Vrhunac dana bio je prekrasan večernji koncert u izvedbi International Rhythm

Masters. Koncert je završio večernjom svečanosti dodjele nagrada kao priznanja za uložene napore svoj djeci koja su sudjelovala, kao i umjetnicima. Prvi Festival ljudskih vrijednosti bio je tako dobro prihvaćen od strane zajednice da su mnogi pojedinci, škole i organizacije služenja izrazile zanimanje za sudjelovanje na festivalu koji će se održati sljedeće, 2018. godine. Javna ocjena događanja uključivala je izraze poput “jedinствено”, “dirnuti do suza” i “jako dojmljivo”.

UJEDINJENO KRALJEVSTVO

Dana 10. prosinca 2017. godine članovi SSMO Ujedinjenog Kraljevstva iz jugozapadnog dijela Engleske i Walesa sudjelovali su na godišnjoj Nacionalnoj proslavi Božića u Princes Hall na Cheltenham Ladies Collegu. Događanje pod nazivom “Harmony: the Hallmark of Humanness –Skład: obilježje čovječnosti” otvoreno je uvodnim obraćanjem dobrodošlice od strane predsjednika SSMO Ujedinjenog Kraljevstva, nakon čega je slijedila božićna proslava u skladu s tradicijom Festivala devet lekcija i božićne kolede. Čitanje biblijskih tekstova bilo je usklađeno s pjevanjem pjesama koje govore o radosnom događaju - rođenju Isusa. Čarobno i poticajno ozračje u dvorani doživjelo je vrhunac tijekom pjevanja završne božićne pjesme “O Come, All Ye Faithful”. Program je završio božićnom misom koju je predvodila Anne Ryan iz Tauntona, Somerset, podsjetivši prisutne na učenje Isusa Krista.

RUSIJA I PRIDRUŽENE ZEMLJE

Više od 630 ljudi sudjelovalo je u nizu programa za javnost koje je priredilo 250 Sai dobrovoljaca iz 50 Sathya Sai centara iz Rusije, Kazahstana, Kirgistanu, Ukrajine, Bjelorusije, Moldavije i Azerbajdžana od 26. listopada do 11. studenog 2017. godine. Tijekom programa obrađivane su različite teme, uključujući učenja Sri Sathya Sai Babe, projekte SSMO i zaštitu okoliša. U Kazahstanu su dobrovoljci podijelili s članovima zajednice svoja iskustva u planiranju i provođenju zaštite drveća u gradovima i uklanjanju plastičnog otpada iz mora. U Kirgistanu su dobrovoljci govorili o važnosti duhovnog razvoja i ulozi duhovnih učitelja, nakon čega bi slijedilo poklonstveno pjevanje što je sve sudionike ispunilo ljubavlju, radošću i zahvalnošću. Članovi SSMO iz Ukrajine predstavili su film koji ukazuje na važnost ljudskih vrijednosti, poštovanja starijih i održavanja obiteljske tradicije, kulture i duhovnosti. Dobrovoljci u Bjelorusiji organizirali su “Sai Cafe”,

zanimljivu grupnu aktivnost u okviru koje su sudionici raspravljali o ulozi jezika u nadzoru osjećaja.

Više od 500 članova Sai zajednice iz 27 centara i 58 grupa iz Rusije, Bjelorusije, Moldavije, Ukrajine i Kazahstana sudjelovalo je u proslavi 92. rođendana Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe. Članovi SSMO su sudjelovali u izvođenju koncerata, poklonstvenom pjevanju i dijeljenju svojih iskustava o Sathya Saiju s drugima. Oni su isto tako prikazali video zapise o Bhagavānu Babi kao i film o nastupu ruskog zbora u Prasanthi Nilayamu.

NEPAL

Dana 16. prosinca 2017. godine 15 mladih odraslih iz Narayangarha u Nepal uputilo se u udaljena sela Sapreni, Jaithali i Kol Bhanjyang i s ljubavlju poslužili tople obroke za više od 60 obitelji. Usprkos poteškoćama vezanim uz pristup tim teško dostupnim područjima, dobrovoljci su s radošću podijelili oko 100 komada tople odjeće i pokrivača potrebitim obiteljima.

TAJLAND

Dana 16. prosinca 2017. godine polaznici SSE programa iz Tajlanda predstavili su projekt Serve the Planet – Služimo planet, pred ukupno 41 posjetiteljem, među kojima je bilo 19 članova SSMO. Djeca su govorila o potrebi očuvanja vode, električne energije i hrane čime se istovremeno vodi briga o Majci Zemlji. Oni su isto tako naglasili potrebu da održavamo naše misli čistima.

Dana 17. prosinca 2017. godine 21 član SSMO Tajlanda i 17 gostiju priredili su božićno slavlje za 100 štićenika doma za starije osobe Good Shepherd Sisters Home, posluživši bogatu večeru svim štićenicima. Dana 24. prosinca 2017. godine priređen je još jedan program od strane SSMO koji je uključivao poklonstvene pjesme, božićne pjesme i plesove u izvedbi male djece. U ponoć je svećenik iz obližnje crkve predvodio molitvu kao znak dobrodošlice Božiću.

MAĐARSKA

Dana 25. studenog 2017. godine 110 poklonika iz SSMO Mađarske proslavilo je 92. rođendan Sri Sathya Sai Babe na nacionalnom susretu koji je bio usredotočen na važnost okruženja, a prikazana je i predstava koja je oslikala nesebičnu ljubav

koju nam pruža priroda i sve što živi na Zemlji. Sljedećeg je dana 14 dobrovoljaca iz Sathya Sai centra u Budimpešti posjetilo dom za starije osobe i obradovalo starije štićenike donijevši sa sobom duh Božića i radost. Pjevali su im omiljene mađarske pjesme, recitali poeziju i čitali kratke priče. Dobrovoljci su isto tako poslužili ukusne domaće poslastice i voće starijim štićenicima koji su izrazili svoju zahvalnost za služenje ispunjeno ljubavlju.

AZERBEJDŽAN

Dana 17. prosinca 2017. godine sedam dobrovoljaca iz tri Sathya Sai centra u Azerbejdžanu podijelilo je torbe s poklonima za 36 djece koja se nalaze u sirotištu. Svaka torba je sadržavala: naranče, mandarine, šipak, jabuke, banane, osam vrsta slatkiša, kozinak – slatkiš koji se pripravlja od orašastih plodova i sjemenki, keksi, vafli, kolači, orašasti plodovi, igračka i maska za Novu godinu. Dobrovoljci su isto tako pomogli mlađoj djeci da pripreme poklone za svoje prijatelje. Za stariju djecu pripremljeno je predavanje o ljepoti prirode i unutarnjoj ljepoti svake osobe.

INDIJA

Gujarat:

Godišnja konferencija Sri Sathya Sai Seva organizacije iz Gujarata održana je 27. i 28. siječnja 2018. godine u Vadnagaru u državi Gujarat. Selo Vadnagar ima svoj vlastiti jedinstveni identitet zato jer je ono mjesto rođenja premijera, gospodina Narendra Modija. Sadhana kamp namijenjen dužnosnicima Sai organizacije bio je isto tako održan kao sastavni dio konferencije.

Sadhana kamp za dužnosnike na razini države i predsjednike okruga održan je 27. siječnja 2018. godine. Taj se kamp uglavnom usredotočio na Devetočlani kodeks ponašanja koji nam je dao voljeni Bhagavān. Devet govornika iz države održalo je predavanje o svakoj od devet točaka. Nakon toga slijedila je rasprava koja se usredotočila na uključivanje devetočlanog kodeksa u svakodnevni život kako bismo živjeli duhovnim životom i postali dostojni i vrijedni instrumenti Bhagavānove božanske misije kao dužnosnici u Sri Sathya Sai Seva organizaciji. U radu Sadhana kampa sudjelovalo je oko 40 dužnosnika i predsjednika okruga iz države Gujarat.

Tom prigodom organizirana je i konferencija za novinstvo tijekom koje su novinari kratko upoznati s aktivnostima nesebičnog služenja – *sevā* koje se provode u okviru Sai organizacije. Otvorena je i izložba fotografija na temu Misija Sai avatara koja prati avatara od Njegova rođenja. Izložba je uključila i aktivnosti nesebičnog služenja u okviru Sai organizacije, kako na nacionalnoj tako i na razini države, kroz koje se i nadalje ostvaruje i provodi avatarova misija. Izložbu je svečano otvorio gospodin Somabhai D. Modi, stariji brat premijera, gospodina Narendre Modija, u prisutnosti predsjednika Sai organizacije Gujarata, potpredsjednika i predsjednika raznih okruga u državi Gujarat. Izložbu su razgledale mnoge uvažene osobe i lokalno stanovništvo. Navečer je priređen video program u trajanju od 70 minuta kojim je prikazana misija Sai avatara.

Godišnja konferencija SSSSO Gujarata održana je u Hatkeshwer Mahadev Templu u Vadnagaru 28. siječnja 2018. godine. Tema konferencije bila je “Spirituality, the Heartbeat of SSSSO – Duhovnost, otkucaj srca SSSSO”. Gost govornik bio je dr. Deepak Anand, izvanredni profesor na SSSIHL u Puttaparthiju i dr. Shashank Shah, gost predavač na Harvard University u Sjedinjenim Američkim Državama. U svom uvodnom obraćanju, gospodin Manohar Trikannad, predsjednik SSSSO države Gujarat upoznao je sudionike s temom konferencije.

Prvo je predavanje održao dr. Deepak Anand koji je naveo nekoliko slučajeva tijekom kojih je izravno razgovarao s voljenim Bhagavānom i tako dobio priliku da potraži odgovore od Bhagavāna o nekoliko pitanja vezanih uz duhovnost. Njegova iskustva s Bhagavānom predstavljala su iznenađenje, a isto tako su zainteresirala okupljene sudionike među kojima je bilo i nekoliko slušatelja koji nisu poklonici.

Predavač u dijelu programa konferencije koji je održan poslije ručka bio je dr. Shashank Shah koji je u svojem 90 minutnom govoru objasnio riječ “duhovnost”, slovo po slovo, a svoj je govor obogatio s nekoliko Bhagavānovih navoda i svojim iskustvom s Bhagavānom.

U svom završnom obraćanju, gospodin Manohar Trikannad kratko je okupljene upoznao s predstojećim aktivnostima Sai organizacije. Nakon toga je radosno primijetio kako su oba predavača prilično jasno objasnili značenje duhovnosti i njenu važnost za Sai organizaciju u skladu sa Saijevim viđenjem. On je završio

svoje obraćanje zamolivši sve prisutne da zajedno s njim polože zakletvu da će biti dostojni instrumenti u provođenju Svamijeve misije.

Kerala: Prepoznajući opasnosti uzrokovane korištenjem pesticida u uzgoju povrća i voća, SSSSO iz okruga Alappuzha u državi Kerala pokrenula je inovativni projekt “Sai Agri Vars” u okviru kojeg se poklonici potiču na uzgajanje organskog povrća u svojim domovima (na otvorenim terasama ili u kuhinji – kuhinjski vrtovi). Poklonici koriste uzgojeno povrće za pripremu hrane kod kuće umjesto da ga kupuju na tržnici. Ako dođe do pojave viška uzgojenog povrća, poklonici ga mogu donijeti u Sai centar za potrebu Narayana seve. Taj je projekt uveden i u program uključivanja sela, u SSSVIP sela. Projekt je naišao na dobar odaziv i provodi se uspješno, tako da će se uskoro proširiti i na ostale okruge. SSSVIP tim isto tako održava redovita predavanja i seminare na kojima obučava i potiče sve da uzgajaju organsko povrće.

Predstavljanje knjige

Dr. Deepak Anand: Ljubav se sada smiješi – priča studenta o preobrazbi

Nepojmljiva ljubav Boga predstavlja istinu svega onoga što je stvoreno. Osmijeh buđenja u blaženstvu predstavlja svrhu ljudskog života. Trajno Sada predstavlja pravu pozornicu za božanske težnje. Knjiga “Love Smile Now...” predstavlja tečnu i duboko poklonstvenu priču o preobrazbi autora, dr. Deepaka Ananda u povlaštenoj blizini Bhagavāna Babe. Sadržaj i stil pripovijedanja u potpunosti zaokupljaju čitatelja od početka do kraja. Njezin je utjecaj posebno snažan na mjestima gdje se opisuju razgovori Svamija sa studentima.

Pored opisa događanja vezanih uz zadivljujuća iskustva s Bhagavānom, knjiga otkriva i dubine vedске filozofije o nedvojstvu, objašnjene na jedinstveni način. Autorovi uvidi predstavljaju dragocjene lekcije, korisne za unutarnje putovanje.

“Viđenje jednote predstavlja suštinu duhovnoga života. To je stapanje rijeke ispravnosti – *dharm*a s oceanom ljubavi. Ljubav nadilazi svaku ispravnost zato jer je svako djelovanje koje je provedeno kao izraz čiste ljubavi u skladu s načelima ispravnosti. Nesebična ljubav prema Bogu je najveće ispravno djelovanje i mi tu

ljubav često doživljavamo u prisutnosti Bhagavāna... Dajući ljudima brojna ograničenja, Bog vrednuje djela ispravnosti, gledajući pri tom više na namjeru nego na samo provedeno djelo”, kaže autor.

Autor na lijep način opisuje važnost izgovaranja svetih imena i oda i potkrepljuje to s rezultatima istraživanja koje su proveli japanski znanstvenici. Autor isto tako na vješt način objašnjava parove suprotnosti, kao što su jedinstvo-različitost, dah-nadzor nad umom, mentalna smirenost-zdravlje tijela i tome slično, a način na koji to čini predstavlja svojevrsnu umjetnost duhovnosti. “Ja sam često bio zadivljen načinom na koji Gospod koristi i naše snove i budno stanje kao prostor za odigravanje Njegovih igara, a sve da bi ostvario svoju misiju preobrazbe ljudskog srca”, navodi on.

“On (Baba) se stalno žrtvovao za druge. Čak i tijekom posljednjih dana koje je proveo u bolnici, On je preuzeo na svoje tijelo sve karmičke dugove poklonika koje je s toliko ljubavi prihvaćao tijekom svoga života”, kaže autor.

Temeljenna na autorovim iskustvima iz prve ruke o božanskosti Bhagavāna, knjiga pruža dublja tumačenja duhovnog života jer sadrži dragocjene lekcije koje je on naučio tijekom bliskih razgovora s Bhagavānom.

P. P. S. Sarma

Oslobodite se želje, ljutnje i pohlepe

Rāmāyana, Mahābhārata i Bhāgavata nas uče da ako postoji samo jedno loše obilježje kod pojedinca, ono uzrokuje ogromno razaranje i dovodi do uništenja. Što se onda može reći o sudbini čovjeka današnjice koji ima sve tri loše osobine i to želju – kāma, ljutnju – krodha i pohlepu – lobha? Ta tri loša obilježja predstavljaju glavnu prepreku na putu prema Bogu. U stvari, kao što Gīta objavljuje, to su zaista troja glavna vrata koja vode u pakao. Onaj tko ima te tri loše osobine osuđen je na propast.

Baba

